

Premišljal je naš veliki prijatelj

Svet je v sredo dopoldan pretresla žalostna vest, da je umrl, začet od srčne kapi, indijski premier Džavaharlal Nehru v 74. letu starosti. Premier Nehru je bil eden največjih politikov današnjega stoletja, brez dvoma pa tudi najbolj spoštovan in upoštevan v mednarodnem merilu. Prijateljska Indija je izgubila človeka, ki jo je pripeljal na pot neodvisnosti, napredka in socialističnega razvoja. Izgubila je voditelja, ki bi ji bil zdaj, v teh nemirnih časih, nad vse potreben.

Nenadomestljiva pa je izguba tudi za ves svet. Nehru je neštokrat bil pomirjevalec, predvsem pa nesebičen borec za mir, za enakopravnost vseh narodov, za neodvisnost malih narodov.

Mi Jugoslovani smo izgubili svojega iskrenega prijatelja, enega od prvih pobornikov politike aktivne koegzistence, človeka, ki je spoštoval in vzljubil naše narode že takrat, ko so se, podobno kot Indijci, borili za svojo samostojnost, neodvisnost in pravičnejšo družbeno ureditev.

Fizična smrt velikega človeka pa ne pomeni tudi smrti njegovega velikega duha. Živel bo vedno v srcih svojih rojakov, v srcih vseh prijateljskih ljudstev, v srcih vsega miroljubnega in naprednega človeštva.

POVPREČNA IGRA NAJBOLJŠIH

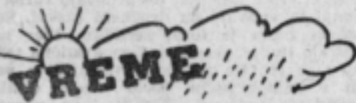
V nadaljevanju tekmovanja v štajerski rokometni ligi sta favorita za naslov prvaka, ekipi iz Brezice in ZRK Celje, prikazali povprečno igro. Brezice so sicer visoko premagale celjskega Partizana 16:8, toda igra sama je bila povprečna, saj so po vodstvu 12:1 za Brezice pobudo prevzeli Celjani in bili boljši v drugem polčasu.

Drugo moštvo, ZRK Celje, je moralo v Velenje. Domači igralci so tokrat igrali na vse. Zlasti v prvem polčasu so bili ostrji in so nekateri igralci Celje dobili lažje poškodbe. Igralci Celje so bili kljub temu boljši in so zmagali z rezultatom 25:18.

In še ostali rezultati: Radeče : Krmelj 18:14. Na lestvici vodi ZRK Celje pred Brezicami-Radečami, Partizanom Celje, ki je peti in Velenjem na šestem mestu.

POKONGRESNE RAZPRAVE sindikata v Konjicah

Občinski sindikalni svet v Slovenskih Konjicah je skupaj z občinskim odborom Socialistične zveze pripravil v teh dneh že drugo posvetovanje o gradivu, ki ga je obravnaval peti kongres Zveze sindikatov Jugoslavije. Medtem ko so na prvem obravnavali nekatera vprašanja osebnih dohodkov in standarda zaposlenih delavcev, so na drugem več razpravljali o proizvodnji v prvem tromesečju letošnjega leta in o kadrovskih problemih s posebnim poudarkom na štipendiranju.

OD 28. V. DO 7. VI. 1964

Med 28. in 30. majem ter med 3. in 5. junijem deževje z ohlaiditvijo. V ostalem po večini lepo, vendar včasih krajevne nevihte, zlasti okrog 1. in 7. junija.

CELJSKI tednik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

OB PRAZNIKU MLADOSTI NA CELJSKIH ULICAH

VELIČASTEN POHOD MLADIH

MLADINA CELJSKE OBČINE JE V NEDELJO PRIREDILA VELIČASTNO PARADO MLADOSTI PO CELJSKIH ULICAH — OKOLI 10.000 MLADINCEV IN PIONIRJEV JE NAPOLNILO TRG V. KONGRESA. KJER JE MLADIM GOVORIL PREDSEDNIK OBČINSKE SKUPŠČINE TOVARIŠ MARJAN UČAKAR — Z MLADIMI PROIZVAJALCI, DIJAKI IN ŠOLARJI SO SODELOVALI MLADI PRIPADNIKI JUGOSLOVANSKE LJUDSKE ARMADE.

Kot po vsej naši državi, tako je tudi v Celju v nedeljo bila prireditev — parada mladosti, ki jo je organiziral Občinski komite ZMS.

Ob deveti uri dopoldan so po praznično ozaljšanih ulicah Celja zadržale koračnice in okoli desetstisoč mladih ljudi se je zvrstilo v veličastno povorko mladosti. V paradni koloni so se zvrstili mladi ljudje iz kolektivov, športnih in drugih društev, mladi vojaki, dijaki srednjih in strokovnih šol, učenci osnovnih šol iz vse občine, terenski mladinski aktivisti itd. Mladinci in pionirji so v sprevodu nosili simbole svoje dejavnosti, gesla, zastave, pionirji pa so se okitili v cvetje, vmes pa so bile skupine otrok oblečene v kostume praviljnih junakov. Paradni sprevod je potekal mimo železniške postaje po Cankarjevi in Vodnikovih ulici na Slandrov trg, mimo spomenika NOV in po Ljubljanski cesti na Trg V. kongre-

sa, ki je bil ob deseti uri donel od prekipeljavajoče mladosti, veselja, pesmi, glasbe in navdušenih vzklikov. Sodelovale so kar tri godbe na pihala in jazz orkester.

Na balkonu muzeja revolucije so bili zbrani predstavniki oblasti in političnih organizacij. Med sporedom, ki so ga pripravili recitatorji in pevci

celjske gimnazije, je mladim občanom celjske občine spregovoril predsednik občinske skupščine tovariš Marjan Učakar. Med drugim je dejal, da mladi rod čakajo perspektive, ki bodo hitro uresničene, da pa socialistična družba čaka tudi na polet mladih, njih znanje in zavest.

(Dalje na 8. strani)

OB ZAKLJUČKU VOLILNIH KONFERENC OSNOVNIH ORGANIZACIJ ZVEZE KOMUNISTOV

Realizirajmo načela v praksi

Obdobje med 20. aprilom in 20. majem, ko so povsod v celjskem okraju potekale volilne konference osnovnih organizacij Zveze komunistov, lahko nedvomno ocenimo kot dokaj živahen začetek poglobljene in konkretnije dejavnosti komunistov pred osim kongresom ZKJ. Čeprav je zdaj — neposredno po zaključku konference — še razmeroma težko podati splošno oceno teh pomembnih, vsebinsko tako zanimivih razgovorov — zlasti še zavoljo tega, ker analiziramo tudi po občinah še niso zaključili — in čeprav so konference na različnih področjih, razumljivo, zelo različno uspele — lahko vendarle z gotovostjo trdimo, da pomenijo ti razgovori komunistov vendarle odločen napredek. Temeljite priprave in številni odlični materiali — predkongresne smernice, sklepi vodstev Zveze komunistov v občinah, okrajih in republikah — ki so služili konferencam kot temeljno

izhodišče tako pri poročilih kot v razpravah, so povzročile, da so problemi delovnega človeka, pa nagrajevanje, standard itd. vendarle našli svoje odgovarjajoče mesto. Volilne konference so se tako v glavnem omejile le na obravnavo nekaterih vprašanj, ki jih je bilo na ta način možno temeljiteje in poglobljeno obravnavati.

V nekaterih delovnih organizacijah je konference odlikovala tudi izredna odkritost in kritičnost, ki pa je bila še vedno premalo usmerjena v obravnavo slabosti dela komunistov samih. Tako torej žal ne moremo zapisati, da veljajo razveseljive ugotovitve o uspehih konference za vsa volilna zborovanja. Ponekod so bile konference zgolj formalnost, ki jo je treba opraviti pred občinsko konferenco, drugod spet so bile mnogo preveč splošne, odtrgane od notranje problematike delovnega kolektiva itd. Tudi tam, kjer so o

aktualnih vprašanjih delitve, samoupravljanja, standarda in drugega, razpravljali samo zato, ker tako narekuje trenutna »linija«, niso bili na pravi poti. Po navadi se je v takih primerih pripetilo, da se je ta izredno načelna razprava presenetljivo razlikovala od njihove delovne prakse — pa tudi od sklepov za nadaljnje delovanje.

Ena od slabosti, ki je značilna skoraj za vse volilne konference, pa je ta: veliko je bilo ugotavljanja določenih nepravilnosti in napak, dokaj malo pa analiz vzrokov teh pojavov in — na drugi strani — tudi dogovarjanja o ukrepih, ki naj te slabosti odpravijo. Ponekod so komunisti posvetili premalo pozornosti tudi notranjemu partijskemu delu in so o dogajanju v kolektivu govorili preveč s strokovnih, pa premalo z idejnih izhodišč.

V prihodnjem mesecu bodo v celjskem okraju nadaljevali s predkongresno dejavnostjo. Tako se bodo najprej zvrstile občinske volilne konference, katerih vsešina bo vsekakor odraz volilnih razgovorov v delovnih organizacijah in na terenu. Prav pa bi bilo, da razpoloženje odkritih in kritičnih razprav ne bi prenehalo tudi v naslednjih mesecih, ko bo treba poskrbeti tudi za realizacijo sedaj sprejetih sklepov in smernic.

—ij

Praznik v celjski bolnišnici

V soboto je kolektiv celjske bolnišnice praznoval lepo delovno zmago. Na slovesten način so ta dan izročili svojemu namenu nov »Gize-line« trakt bolnišnice, v katerem ima vrsta bolniških oddelkov veliko novih, predvsem pa sodobno urejenih prostorov.

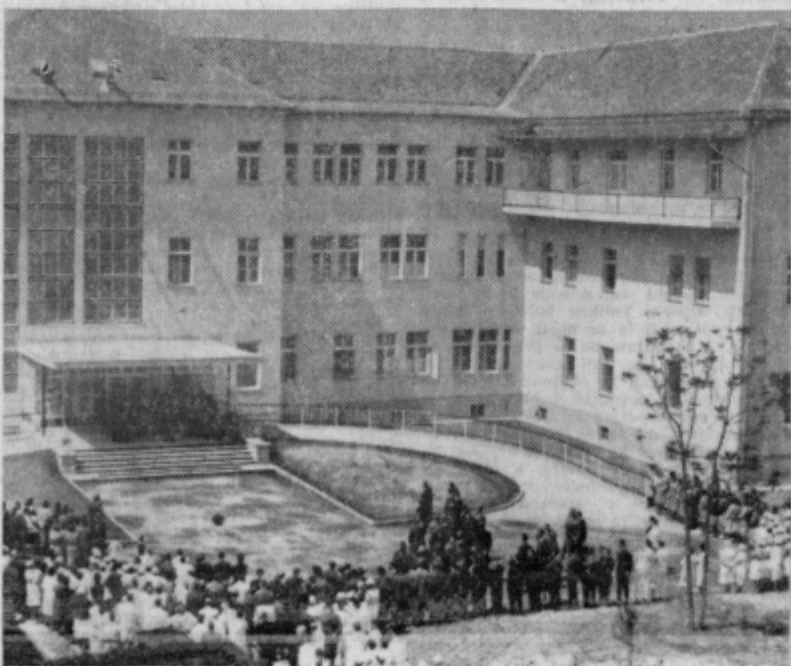
Svečanost, ki je bila dopoldan, se je odvijala na dvorišču pred vhom novega trakta. Poleg večine članov kolektiva je bilo na svečanosti veliko število uglednih gostov iz občinskih, okrajnih, republiških in zveznih forumov, med njimi tudi predsednica zveznega socialno-zdravstvenega zbora tovarišica Olga Vrabčič.

O prizadevanjih, naporih kolektiva, kot vse naše družbe, pri tej lepi delovni zmagi sta govorila predsednik upravnega odbora kolektiva tovariš dr. Četina in upravnik bolnišnice dr. Kopač. Na svečanosti je nastopil z vrsto umetnih in narodnih pesmi celjski komorni zbor pod vodstvom prof. Egona Kuneja. Ob koncu svečanega dela otvoritve je govoril še predsednik okrajne skupščine Peter Sprajc, ki je nato prerezal trak, s čimer je bil nov trakt bolnišnice odprt.

Gostje in člani kolektiva so se nato podali na ogled novih prostorov. V poznejšem razgovoru je o uspehu govorila tudi tovarišica Olga Vrabčič.

bič, ki je poudarila zgledno vrednost uspeha, ki je v tem, da je kolektiv z razmeroma majhnimi sredstvi, toda ob nenehni skrbi in prizadevanju ustvaril tolikšni napredek. Rekla je, da bo primer Celja služil za primer vsem, ki so mnenja, da je izgradnja v zdravstvu odvisna le od velikih in nedomejenih investicijskih sredstev.

Namesto pobjavljanja podatkov iz poročil na otvoritveni svečanosti, bomo ob prvi priložnosti raje objavili reportažo o pridobitvi celjske bolnišnice, s katere otvoritvijo so tako svečano počastili dan mladosti in 72. rojstni dan predsednika Tita. —ec.

V DANASNJI STEVILKI:

- Jože Marolt: SZDL pred kongresom
- Celjski vodovod v novembru
- Plafonirana storilnost
- »Gorenje« selitev jih pesti
- Mladini več pozornosti
- Okrajna razstava »tehnična kultura mladih«
- Še enkrat nešportno obnašanje
- Roman — humoreska
- Smeš pri nas v gosteh

V PRIHODNJI STEVILKI:

- Težave v šoštanjki usnjari
- Problem v žarišču

CELJE, 29. MAJA 1964

St. 21 CENA 20 Leto XVI

Glavni urednik TONE MASLO
Odgovorni urednik JURE KRASOVEC
List izhaja ob petkih, izdaja in tiska
Casopisno podjetje »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 1, poštni predal 132. Telefon 24-23.
Tekoči račun: 603-11-1-656. Letna naročnina 1900, polletna 500, četrtletna 250 din. Inozemstvo 2400.

Stalna konferenca za družbeno aktivnost žensk:

ŠMARSKÉ ŽENE

ODLOČNO ZA BOLJŠO VZGOJO MLADINE

MLEČNE SOLSKE KUHINJE NE SMEJO SLABETI — ALKOHOLIZEM, POGUBEN POJAV — DVIGNITI ŽIVLJENJSKI STANDARD — ZGRADITI NOV VODOVOD.

Občinska skupščina šmarske konference za družbeno aktivnost žensk je letos izredno lepo uspela. Udeležilo se je preko 50 delegatov. Največ so razpravljali o vzgojnem delu, za kar bi odslej morale še bolj aktivno delovati družbene organizacije, ker je upravljanje v šolah zdaj v večji meri zadeva delovnih kolektivov. Vprašanje varstvene ustanove v Rogaski Slatini je kritično, ker sedanjí otroški vrtec deluje v neprimernih, vlažnih prostorih, kamor si starši upravičeno ne upajo pošiljati otrok. Okoli 120 otrok v Rogaski Slatini bi potrebovalo vzgojno zaščito v času, ko so starši na delu, zdaj pa jo ima komaj nekaj nad 20. Poseben iniciativni odbor krajevnih organizacij SZDL je že podvzel vse, da bi pričeli graditi primerno otroško varstveno ustanovo, kar je skupščina odločno podprla.

S prenehanjem mednarodne pomoči opažajo, da je delo mlečnih kuhinj na nekaterih osnovnih šolah uplahljeno. Navzoči so se zavzeli za to, da bi vsi pristojni pokrenili takoj vse potrebno, da se šolske mlečne kuhinje nadalje razvijajo, ker je to najino potrebno za nemoteno delo šol in uspešen razvoj otrok. Alkoholiizem je zlo, ki dostikrat močno grozi družinsko življenje. Predlagali so, da naj ne bi dovoljevali veselilnih prireditvev, če ne bi istočasno organizacija Rdečega križa

ali podobna dobila dovoljenja, da nudi brezalkoholne pijače. S tem bi prispevali k odpravljanju alkoholizma, ker si zlasti mladina, ko pleše in se zabava, niti ne želi predvsem alkoholnih pijač, temveč dokaj rada, kot kažejo izkušnje, sega tudi po sokovih, če le cene niso pretirane.

Posebej so še poudarili potrebo po naložbah za družbeni standard. Graditi bodo morali šoli v Kozjem in Rogaski Slatini, predvsem pa bo potrebno uresničiti zamisel o vodovodu, ki bi napajal Rogatec, Rogaske Slatine, Mestinje in Šmarje pri Jelšah, kar bo nedvomno prispevalo tudi k razbremenitvi delovne žene.

Občanke se vedno bolj uveljavljajo v samoupravnih organih in se odločneje zanimajo za reševanje problemov v proizvodnji in komunizaciji, kar je pokazala tudi izredno živahna razprava na šmarski konferenci.

Pred srečanjem vseh internirancev na Borlu

Iskreno tovarštvo, rojeno v težkih dneh naše revolucije, ko je nacistični zverinski sistem mučil in moral naše najpredanejšje rodoljube in borce za nove ideje po zaporih in koncentracijskih taboriščih, je še vedno živo.

S tega tovarštva se je rodila tudi pobuda in želja, da se v letošnji pomladi, prvič po tolikih letih svobodnega življenja, zberó vsi bivši interniranci Celjskega in Mariborskega območja.

Namen srečanja je, počastiti spomin vseh umrlih internirancev in pa posredovati naši sedanji generaciji željo po miru, obenem pa opomniti svet, na mučenja in pokole, ki so jih naša miroljubna naroda izvajali nacisti, se naslajali ob mučenju in prelivanju človeške krvi. Skupini teh zločincev s krvavimi rokami sodi prav v tem času tudi sodišče v Frankfurtu, prav ti in njim enaki, želijo pa te krvave dogodke izbrisati iz zgodovine človeštva.

SALESKA PODJETJA

Izvoz pod planom

Izvoz treh podjetij v Saleški dolini kaže v letošnjem letu sicer tendenco visokega porasta od 38 tisoč na 122 tisoč dolarjev, vendar pa so planska predvidevanja le polovično izpolnjena in to zaradi nizkega izvoza usnjarine. Se vedno pa celotna kvota izvoza v primerjavi s celotnim bruto proizvodom velenjske občine ne predstavlja mnogo in bo prav, če bodo tako v tovarni gospodinske opreme »Gorenje« kot v tovarni usnja nenehno večali mednarodno blagovno menjavo.

-jk

SPODBUDNA POTEZA V PODČETRTRKU

Preko 40 članov krajevnih organizacij SZDL iz Podčetrtrka je pred dnevi obiskalo mariborski okraj. V Mariboru je skupno sprejel predsednik občinskega odbora SZDL Maribor-Center tovarš Mirko Čepič. Ogledali so si grad Statena, ptujski muzej, mariborsko vinarsko zadruge »VINAG«, samopostrežno restavracijo, muzej NOV ter se z žičnico popeljali na Pohorje. Obiskali so tudi občino Maribor-Tezno, kjer so si ogledali tovarno avtomobilov »IAM«. Vsekakor je spodbudno to, da so se domenili za trajne stike z eno krajevnih organizacij SZDL v Mariboru, s katero bodo pri nadaljnjem delu izmenjevali izkušnje in obiske.

r. l.

IZ KONJIC

MNOŽIČNI SESTANKI

V teh dneh so imele vse osnovne organizacije Zveze komunistov na območju konjiške občine sestanke članstva, na katerih so obravnavali teze za bližnjo volilno konferenco. Le-ta bo namreč v soboto, 30. maja, v tezah, ki jih je pripravil občinski komitej Zveze komunistov, so obravnavali nekateri problemi dosedanjega dela Zveze komunistov ter nakazane naloge, ki jih bodo morali komunisti opraviti v času pred letošnjim osim kongresom Zveze komunistov Jugoslavije. Sestanki so bili sklicani predvsem z namenom, da bi bile razprave tako v podjetjih kot na terenu, kasneje pa tudi na občinski konferenci, konkretnije ter da bi za prihodnje obdobje sprejeli resne delovne zaključke.

Predkongresni prispevek — predkongresni prispevek — predkongresni prispevek — predkongresni

Priprave na VIII. kongres ZKJ so v polnem razmahu. Predkongresna politična aktivnost tudi zajela ne le organizacije ZK, temveč tudi druge družbeno-politične činitele. Vseposod namreč intenzivno in obširno razpravljajo o najbolj aktualnih problemih gospodarskega in družbeno-političnega življenja, o položaju delovnih ljudi, o njihovih standardih, o vlogi človeka v sistemu samoupravljanja in perspektivah našega razvoja. Tem razpravam in razglabljanjem se je uspešno pridružila tudi organizacija SZDL, ki si močno prizadeva, da bi predkongresna aktivnost postala stvar vsakega občana.

Delovne ljudi danes prav gotovo najbolj zanimajo vprašanja deatizacije akumulacije, učinki spremenjene investicijske politike, problemi delitve dohodka in osebnega dohodka, orientacija na hitrejšje reševanje problemov standarda, družbenih služb in drugih perečih vprašanj. Razvoj družbenih odnosov je namreč dosegel tisto stopnjo, na kateri postaja sedanja delitev narodnega dohodka resna ovira nadaljnjemu razvoju. O tem je obširno razpravljala kongres ZSJ pa tudi Centralni komitej ZKJ in druga politična vodstva. Na pristojnih mestih zveze in republike so bili tudi že sprejeti ali pa se še pripravljajo potrebni ukrepi, ki bodo spremenili sistem delitve narodnega dohodka v korist delovnih organizacij, družbenih služb in osebnih potreb. Sprejeta je bila tudi resolucija o smernicah za nadaljnji razvoj gospodarstva. Za nakazano smer so se torej že izrekli in odločili vsi najvišji politični in predstaviški organi, s čimer je osnovna orientacija našega razvoja že sprejeta in trdno določena. Tako politiko z zadovoljstvom sprejemajo vsi delovni ljudje, saj vedo, da bo njeno izvajanje prineslo prav tiste rezultate, za katere so najbolj zainteresirani.

Nove ukrepe so pozdravile tudi delovne organizacije, njihovi samoupravni organi in komune. To pa je hkrati tudi zanesljivo jamstvo, da bo večina družbeno-političnih činiteljev vsestransko podprla izvajanje novih ukrepov. Ze sedaj bi lahko navedli nekaj pozitivnih rezultatov take politike, kar se kaže v ugodnem gibanju gospodarstva v porastu produktivnosti dela in osebnih dohodkov, v utrjevanju organov samoupravljanja, v kadrovski politiki in politiki stipendiranja. Pa vendar smo šele na začetku. Čeprav je treba nekatera vprašanja takoj in hitro reševati, pa vendar smo šele na začetku. Čeprav je treba nekatera vprašanja takoj in hitro reševati, pa vendar smo šele na začetku.

Socialistična zveza v predkongresnem obdobju

PIŠE PREDSEDNIK OO SZDL JOŽE MAROLT

vati pa moramo vendarle vedeti, da bo boj za realizacijo novih načel terjal precej naporov in dolgotrajnih političnih prizadevanj.

V tej zvezi je prav gotovo treba znova naglasiti pomembno politično vlogo komunistov, organizacij SZDL, sindikatov, ZMS in drugih subjektivnih sil. Predvsem je treba najprej odpraviti tista škodljiva pojmovanja, ki ustvarjajo psihološko čakanja na predpise in spremembo instrumentov, kakor da je rešitev vseh problemov odvisna samo od tega. Nedvomno so ukrepi zveznih in republiških organov izredno važni, ker rešujejo osnovna vprašanja delitve, razširjene reprodukcije in vstopil, cen, standarda in zato, ker odpirajo realne perspektive nadaljnjega razvoja. Če pa resnično želimo, da bodo spremembe v gospodarstvenem sistemu prinesle želeno rezultate, potem se ne smemo prepustiti pasivnemu čakanju na »čudežne« rešitve »od zgoraj«, kajti uspešna rešitev mnogih problemov in težav je odvisna prav od obojestranskih ukrepov, torej tudi od naporov delovnih organizacij samih. Ukrepi »od zgoraj« bodo imeli toliko večji učinek, kolikor bolj jih bomo upoštevali, podpirali in se borili za njih realizacijo. Zato je nujno, da se prav sedaj še bolj obrnemo vase, da tudi »od zgoraj«, v svojih delovnih organizacijah in občinskih maksimih izkoristimo vse notranje rezerve. V mnogih delovnih organizacijah so namreč že precejšnje možnosti, da se z intenzivno proizvodnjo, z boljšim izkoriščanjem kapacitet, s kooperacijo in specializacijo, s hitrejšim uvajanjem znanstvenih dosežkov in novih tehnoloških postopkov v proizvodnjo, z izboljšanjem kadrov, stimulativno delitvijo dohodka in drugimi ukrepi bistveno povečajo produktivnost dela in na tej osnovi osební dohodki zaposlenih. Z omejevanjem investicij, oziroma prilagajanjem investicijske politike našim možnostim in načelom racionalnega gospodarjenja pa take možnosti lahko pove-

ITALIJANSKI SINDIKALISTI V CELJU

V petek in soboto se je mudila v celjskem okraju delegacija goriške federacije C. I. S. L. (konfederacija italijanskih delavskih sindikatov), ki je obiskala Slovenijo na vabilo republiškega sveta sindikatov. V petek se je delegacija mudila v Velenju, v soboto pa je obiskala Celje. Na občinskem sindikalnem svetu je goste sprejel in pozdravil predsednik občinskega sveta sindikatov tovarš IVAN COKAN. Po krajšem razgovoru na občinskem sindikalnem svetu so si gostje ogledali Tovarno emajlirane posode.

Na veselo snidenje kličeta vsem udeležencem Sekciji internirancev Združenja borcev NOV Celje in Maribor.

S predstavniki uprave, sindikata in organov samoupravljanja so razpravljali o pogojih dela sindikalne organizacije, o planiranju proizvodnje in samoupravljanju. Zanimali so jih tudi pogoji v katerih živijo delavci (stanovanja, letni dopusti, počitniški domovi in možnosti delavcev za njihovo koriščenje itd.). Ta obisk je bil prvi stik goriške federacije C. I. S. L. z našimi sindikati.

Na razširjeni seji žalskega komiteja ZKS:

Analiza volilnih konferenc

V začetku tega tedna je bila v Zalcu razširjena seja občinskega komiteja ZKS, na kateri so analizirali volilne konference v osnovnih organizacijah. Ugotovljeno je bilo, da so bile večinoma vse konference vsebinsko dobro pripravljene, da so člani ZK konkretno nakazovali slabosti in negativne pojave. Povsod je bilo čutili, da komunisti ne morejo mimo proizvodnih nalog, kako morajo zavzemati odločna stališča za iskanje notranjih rezerv v proizvodnji, da bi tako pripomogli k zvišanju življenjske ravni.

V tekstilni industriji naj bi v bodoče posvetili več pozornosti izpolnjevanju tehnološkega procesa, saj drugače produktivnosti ni več mogoče povečevati, je bilo rečeno v pogovorih.

Ugotovitev, da so na konferencah komunisti veliko razpravljali o smotni investicijski politiki, ne pomeni da je ta problem v občini pereč, kar tudi dejansko ni. Prevladovalo je

mnenje, da bo treba v bodoče dosledneje spremljati in razvijati družbene premike, ostreje reagirati na negativne pojave. Vse to pa seveda terja mnogo večjo ekonomsko-politično in idejno raven članstva. Na konferenci so končno ugotovili, da so komunisti posvetili največje razprav v vlogi samoupravnih organov. Ugotovili so čas in potrebo. Po večji »korajzji« pri decentralizaciji samoupravljanja.

J. J.

OPOZORILO

Obveščamo vse prebivalce Medloga in Levca, ki imajo še na letališču svoje parcele, naj izvršijo košnjo trave do 10. junija 1964, ker bo zaradi predhodnega prvenstva v jadralskem letenju kasneje vstop na letališče prepovedan.

Kaže, da so ZDA odločile problem Laos in Vietnam reševati s silo in ne za konferenčno mizo. Če je temu tako in kakor ose kaže je, potem se jugovzhodna Azija nahaja pred tragičnimi dogodki. Sicer ose še ni izgubljeno. Varnostni svet in komisija za Laos, v kateri so predstavniki štirinajstih držav, bodo gotovo poiskali ose, da ne pride do najhujšega. Splošno je znano, da južni Vietnam in desničarska koalicijska Laos dobiva podporo, in to osestransko, od ZDA. Pravo tako je znano vsem, da se Patet Lao in severni Vietnam oskrbujejo preko Kitajske. Torej obračun na relatiivno malem prostoru bi lahko zajel in zanetil požar na ogromnih prostanstvih Azije.

Poročila, ki prihajajo iz Indonezije, so zelo upodobudna. Vodstvo te male države je uvidelo, da se danes regionalno reševanje problemov ne izplača in da je to kratkotrajno reševanje in zelo nevaležno delo. Izgubiti nevtiralnost pomeni pasti pod vpliv močnejšega. To pa si gotovo predsednik Sukarno ni želel. Kitajski vpliv je izgubil na svoji moči, opozredno ko so se večale notranje težave v sami Kitajski. Težak ekonomski položaj, relatiivno majhni uspehi v primerjavi z žrtvami, ki jih je moral kitajski narod dati za propagando, nemoža in psoke so odprle oči ne samo indonežanskemu narodu, pač pa vsem, ki so pričakovali od velike toda revne dežele pomoči. Razen tega narodi niso več naučeni sprejemati idejo o svetovni revoluciji.

ga ravnanja posameznikov. Zal je še vse preveč primerov slabega gospodarjenja, neodgovorne trošenja družbenih sredstev, nedemokratskih postopkov, zastavljanja upravičenih zahtev ljudi, omejevanja njihovih pravic in drugih negativnih pojavov, ki včasih ustvarjajo politične posledice. Take pojave je vse preveč toleriramo. Namesto, da bi jih odločno obsojali in preganjali, jih včasih celo opravičujemo, kar ustvarja negotovost in nezaupanje ljudi. Socialistična zveza in druge organizacije bi jih morale dosledno preganjati, hkrati pa podpirati upravičene zahteve delovnih ljudi, da jih samoupravni organi in ustrezne službe obravnavajo, upoštevajo in rešujejo.

Čeprav poudarjamo veliko odgovornost SZDL za politično reševanje problemov pa nikakor ne mislimo, da bi to odgovornost izvrševala z operativnimi akcijami in prevzemala naloge, ki so jih dolžni reševati drugi organi. To ne bi bilo v skladu s mestom in vlogo SZDL v našem samoupravnem sistemu. Njena naloga je v tem, da pred javnostjo odkriva in opozarja na probleme, da omogoča in organizira razprave in da podpira realizacijo odločitev samoupravnih organov. Socialistična zveza si torej ne more in ne sme prilastiti pravic do konkretnih odločitev in operativnih rešitev, pač pa mora zahtevati, da aktualne probleme obravnavajo in rešujejo ljudje sami v samoupravnih organih, v delovnih organizacijah, v predstavniških organih in na drugih pristojnih mestih. Edino tako lahko uspešno vpliva na utrjevanje samouprave in na to, da postanejo samoupravne pravice resnična last delovnih ljudi. Socialistična zveza je potemtakem le močna opora samoupravljanja, tista organizacija, ki omogoča in zagotavlja, da občani lahko izpovedujejo svoja mnenja, obravnavajo razna vprašanja in vplivajo na družbeni razvoj. Socialistična zveza je torej središče, kjer naj se zbirajo ljudje, resnična demokratična tribuna, kjer se tehtajo predlogi, vsklajujejo pogledi in v demokratični borbi mnenj oblikujejo politični dogovori. Zaradi take narave je SZDL prav gotovo eno izmed najvažnejših področij, kjer lahko pride idejno-politična vloga komunistov najbolj do izraza. Zato upravičeno pričakujemo, da bo v predkongresnem obdobju postalo delo komunistov v SZDL še bolj intenzivno, vsestransko in uspešno.

V NOVEMBRU BO KONČANA PRVA FAZA CELJSKEGA VODOVODA

Stari problemi

Na podlagi podatkov, s katerimi razpolagajo gospodarske organizacije in pristojni organi brežiške občine, je razvidno, da so dosegli v socialističnem sektorju gospodarstva v prvem trimesečju letošnjega leta le 23,9 odstotkov predvidene proizvodnje. S tem povprečjem uresničevanja nalog ne moremo biti zadovoljni, res pa je, da nekatere pango izstopajo s preseganjem obveznosti.

Tako nam kaže finančni plan realizacije, da so v gozdarstvu, trgovini, prometu in obrti presegli za 1 odstotek planska predvidevanja. Razveljavljiva je ugotovitev zaradi terciarnih dejavnosti, medtem ko moramo preseganje plana v gospodarstvu jemati z rezervno. V zimskem in jesenskem obdobju bi gozdarstvo moralo po dinamiki proizvodnje odskakovati, tako pa bo končna realizacija plana tudi v gozdarstvu pod predvidevanji.

V resnih težavah je trenutno brežiška industrija, ki izkazuje v prvih treh mesecih le 22 odstotkov realizacije družbenega plana, čeprav predstavlja slabo tretjino celotnega bruto dohodka občine. Najbolj je zaškripalo v tovarni pohištva, ki je pri rekonstrukciji ostala na pol poti, tarejo pa jo tudi preuranjeno sklenjene izvozne pogodbe (na osnovi lanskoletnih cen), kar je zlasti pri trgovini z lesom izredno tvegano.

V rudniku Globoko ne morejo popolnoma izkoristiti proizvodne zmogljivosti, zaradi ozkega grla — pralnice — v podjetju »Kremen«. Težave pa so tudi z jamskim lesom. Upoštevati je treba neugodne vremenske prilike, ki so jih čutili v opokarni. Le-ta je šele pred časom začela z rednim obratovanjem in bo skušala s podaljšanim delovnim časom 10—12 ur vsaj delno premostiti izpad. Vsekakor pa se ob tem vsiljuje vprašanje ali je res podaljšanje delovnega časa (sedaj ko vsi stremimo za skrajšanje) edina rešitev?

Zal tudi brežiška analiza kaže, da naša podjetja še vedno iščejo stranpota v predpisih in da so prav ta prizadevanja čisto vzrok za neizpolnjevanje zadanih nalog. Tako je sporno nadaljevanje honorarnih zaposlitev na odgovornih mestih kot so vodenje knjigovodstva in računovodstva.

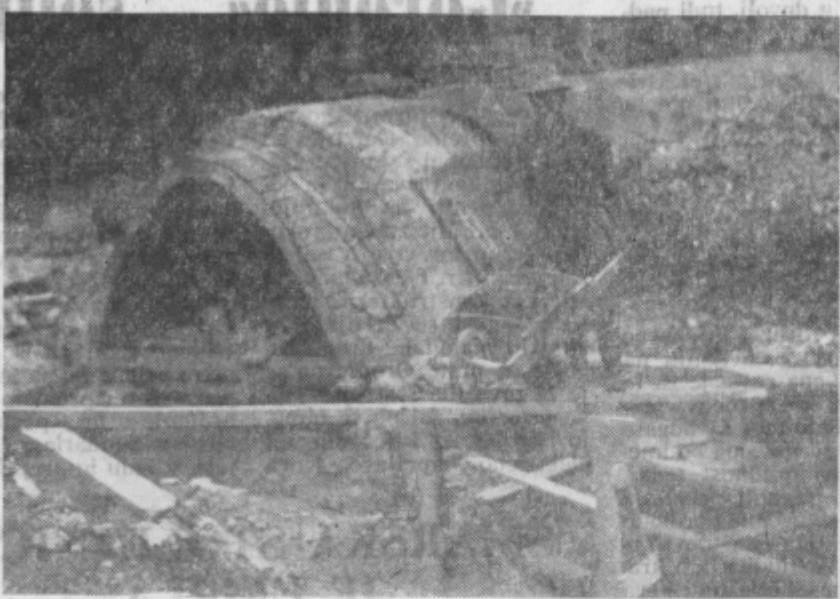
Se vedno so v brežiški občini podjetja, v katerih vprašanje minimalnega osebnega dohodka ni rešeno. V celoti so podjetja povečala v letošnjem letu kvoto osebnih dohodkov za 15,7 odstotkov.

S. J.

Vodovod se končno približuje Celju. Odseki od zajetja v Vitanju pa do raztežilnika v Vojniku bodo v kratkem sposobni za polaganje cevovoda. Dela izvajajo trije izvajalci: Vodovod-plinarna, Gradis in Vodna skupnost porečja. Gradnja bo cenejša za okrog 100 milijonov od planirane. Celotna trasa novega vodovoda je dolga 16 kilometrov. Novo vodovodno omrežje bo napajalo mesto Celje, vasi ter zaselke skozi katere se razteza, obenem pa bo podaljšana proti Storam.

Delo na vseh sektorjih izvršujejo z maksimalnim tempom. Izpod Vitanja izgrajuje Vodna skupnost porečja zajetje in regulacijo Hudinje, ka-

telja naleteti še na eno oviro, skalnat hrib, skozi katerega so morali izgraditi 150 metrov dolg tunel. Cevovod od Socke proti Razdelu

tere gladina bo zaradi zajetja umetno znižana. Samo zajetje je že zavarovano z železobetonsko konstrukcijo, ki bo podaljšana v odvodnem kanalu do požiralnika, kateri je speljan izpod Hudinje, katere ob samem zajetju je bilo eno izmed težavnih del ureditev izpušnega hlantika za eventualna čiščenja in že omenjen vod izpod Hudinje struge. Od zajetja pa do prvega raztežilnika v Socki so gradi-

je že v zaključni fazi. Pred nedavnim je bil že tlačno preizkušen. Izgrajuje se še samo raztežilnik v Razdelu, za katerega so že postavljeni opazi ter izgrajena železobetonska plošča. Tudi polovica cevovoda od Razdela do raztežilnika v Vojniku je že gotova. Na drugi polovici se nahajata dva težja objekta — prehoda izpod Hudinje, od katere je eden dolg 17 metrov, drugi pa 12.

KONUS NAJVEČJI USNJARSKI KOMBINAT V DRŽAVI

V letošnjem letu ima kombinat »KONUS« preko 1700 zaposlenih. Po izvršeni integraciji združuje 6 nekdanjih podjetij z dvanajstimi ekonomskimi enotami. V prvem trimesečju je plan realiziran 100%, medtem ko so izvozni plan presegli za 12 odstotkov.

Z integracijo nekdanjih usnjarskih podjetij so se morale izvršiti določene rekonstrukcije in proizvodne reorganizacije. Nekdanji obrati so svojo proizvodnjo specializirali na določene proizvode. Tako se je na primer obrat v Lenartu specializiral za proizvodnjo lažjega podplatnega usnja, medtem ko bo obrat v Ljutomeru proizvajal zgornje lahke usnje. Vse te rekonstrukcije so bile izvr-

šene zaradi določenih planskih nalog kombinata in so v glavnem že zaključene. Pred nedavnim so v Ločah odprli nov obrat za proizvodnjo copat, ki zaposluje 90 delavcev.

Z ozirom na proizvodne uspehe prvih treh mesecev v kombinatu predvidevajo prekoračitev letošnjega proizvodnega plana. Tudi realizacija izvoznega plana je ugodna. Predvidevajo, da bodo letos izvozili za 800 tisoč dolarjev usnjenih proizvodov.

J. S.

Oba prehoda sta po drug meter izpod struge.

Do konca julija bo izvršen priključek novega vodovoda na že obstoječe omrežje v Vojniku. S tem se bo povečal dotok vode v Celje s sedanjih osemnajst litrov vode v sekundi na 25. Istočasno pa se izvršuje pripravljalna dela na vojniškem raztežilniku. Med vojniškimi rezervoarjem in Skofjo vasio bo zadnji raztežilnik z rezervoarji, ki bo pozneje vključen v sistem vodnih naprav. Na tem odseku se izvršuje predvsem zemeljska dela, ki jih izvaja Vodna skupnost porečja z novim, specialnim strojem, s katerim dnevno izkopljejo do 150 metrov. Montažna dela se izvajajo vzporedno z zemeljskimi. V slučaju, da bi zaradi vremenskih ali kakršnih drugih ovir montažna dela ne tekla po planu, je v rezervi še idrijsko podjetje Simpleks.

Za letos je bila planirana izgradnja vodovoda le do Vojnika, kjer bi se zasilno priključila na staro omrežje. Vendar so občani na zborih volivcev zahtevali dokončno izgraditev do Dečkove ceste v Celju. To je postavilo izvajalce v neljub položaj, ker ni bilo za ta dela kompletne dokumentacije, predvsem pa prepotrebne materiala. Največji problem predstavlja odsek od Skof-

je vasi do Dečkove ceste, za katerega je projekt v pripravi. Dela v projektiranju so otežena zaradi nepopolnega urbanističnega načrta, ker je sinjeno naselje prepleteno s celo vrsto komunikacij in zazidalnih parcel.

Izgradnja vodovoda bi po predračunih veljala 896 milijonov dinarjev. V lanskem letu je bilo vloženih 245 milijonov dinarjev, letos pa se pričakuje nadaljnjih 498 milijonov. Torej nastane razlika preko sto milijonov dinarjev; ta pomenitev je odraz dobre organizacije dela. Sredstva za izgradnjo so prispevali izvajalci, občinska skupščina Celje in republiški stanovanjski sklad. Velik del sredstev pa so črpali iz neugodnih, kratkoročnih bančnih kreditov, ki so s svojimi anuitetami primorale izvajalca Plinarno-vodovod, da je povečal ceno koristnikom vode. Ta sredstva se knjižijo in odvajajo izključno le za odplačilo kreditov.

Za drugo fazo izgradnje celjskega vodovoda že pripravljajo elaborate ter raziskovalna dela okrog zajetij, ki bodo v bližini Celja. Nov vodovod bo pozneje napajal omrežje proti Storam. Zmogljivosti novega vodovoda bodo od 180 do 190 litrov v sekundi, torej devetkrat več kot dosedanjega. S tem bo končno rešen problem preskrbovanja za mesto Celje in neposredno okolico vsaj za petnajst let.

J. Sever

SPODNJA SAVINJSKA DOLINA:

Dolina hmelja in živinoreje

● kokošerejo.

Z arondacijo zemljišč v Spodnji Savinjski dolini, ki se že nekaj let izvaja, sili v ospredje problem tistega dela kmetov, ki niso vključeni v proizvodne odnose z žalskim kmetijskim kombinatom. Kmetijski kombinat ima v programu ureditev približno 2000 hektarjev plantažnih nasadov hmelja, zemljišč, ki so sposobna za plantažne ureditve. To veliko področje zajema velik del Spodnje Savinjske doline.

Na tem področju je po grobi oceni za okrog 3 milijarde dinarjev objektov, ki ne bodo po reorganizaciji izkoriščeni. To so predvsem gospodarska poslopja kmetovalcev, katerih zemljišča so zajeta v arondaciji. Velik del teh gospodarskih poslopij je ob minimalni adaptacijski vložbi za pripravljeno preureditev govejih stajišč ali pa za svinjske hleve. Na tem področju so idealni pogoji za specializirano živinorejo, v programu žalskega kmetijskega kombinata pa predvidevajo predvsem:

- proizvodnjo pitane goveje živine,
- proizvodnjo mesnatih svinj,

Pogoji za vse tri specializirane živinorejske panoge so dobri. Razen že navedenih gospodarskih poslopij so tu še »mikro kompleksi, ki nastajajo pri zaokrožanju hmeljišč, bližina naselja iz odpadnimi hranljivimi materiali, normalen kolobar hmeljiščnih parcel in lastna (kombinativna) mešalnica krmil.

Kombinat bo nudil »mikro komplekse« v uporabo individualnim proizvajalcem za proizvodnjo krmil. Z zbiranjem odpadnih hranljivih materialov iz mlekar, bolnic, vojaških kasarn in hotelov pa bi bila možna dobava dodatnih krmil. Ob normalnem kolobarju hmeljišč bo velik del plantaž zasejan z žiti in raznimi deteljami, ki se bodo v mešalnici Kmetijski kombinat pridelala v krmila.

Večje število kmetovalcev je letos že začelo s specializirano živinorejsko proizvodnjo. To so predvsem kmetovalci, ki so že dalj časa v kooperaciji s kmetijskim kombinatom pitali živino. Ti kmetovalci ugotavljajo, da ima živinoreja v Spodnji Savinjski dolini še veliko možnosti

vem Velenju in v zdravilišču Dobrna.

Vzpostavitev redne avtobusne proge med Grazom, Celjem (zaradi zvez z Laškim, Rimskimi Toplicami in Rogoško Slatino) in Dobrno je zanesljiv znak, da se bo inozemski turizem povečal za nekajkrat tudi v Dobrni. Dosedaj je takšne tesne stike in podobno prometno zvezo imela le Rogoška Slatina. Razgovori, zlasti tisti s predstavniki socialno-zavarovalnih hiš, so pokazali, da je interes v Avstriji za naša naravna zdravilišča zelo velik.

-ec.

DONOSNE POGODBE Hotela »Evropa«

Kolektiv hotela »Evropa« je sklenil zelo donosne pogodbe s 4 največjimi avstrijskimi potovalnimi agencijami. Zakaj pa pravzaprav gre? Te agencije prireajo daljše avtobusne izlete, največ na morje. Ker je vožnja iz Dunaja do morja precej dolga, se potniki ustavijo v Celju, kjer dobe v hotelu »Evropa« kosilo, nato pa nadaljujejo pot. Ravnotako se ustavijo tudi na povratku. Za letošnjo sezono so sklenili pogodbe za 500 avtobusov s približno 20 tisoč turisti.

Ker je pogodbeni cena za kosilo 1 dolar, bo tako pridobil hotel »Evropa« samo s tem 20 tisoč dolarjev deviz. Ker dobi gostinsko podjetje za vsaki pridobljeni dolar premijo v višini 165 dinarjev bo tako dobilo podjetje preko 3 milijone dinarjev na skupni sklad, kar bo vsekakor stimulatивно vplivalo na delo kolektiva.

-Z-

S SEJE OBCINSKE SKUPSCINE VELENJE

STORILNOST - PLAFONIRANA!

Na zadnji seji občinske skupščine v Velenju so obravnavali stanje gibanja gospodarstva v prvem trimesečju. Tako je iz poročila razvidno, da so industrijska podjetja v tem obdobju dvignila industrijsko proizvodnjo za 12,5 odstotkov v primerjavi z lanskim letom. Pri tem kljub neizpolnjevanju operativnih planov najbolj izstopata Galanterija v Šoštanju z 61,2 odstotnim povečanjem ter »Gorenje« v Velenju s 54,6 odstotnim povečanjem fizičnega obsega.

Republiško tekmovanje GOZDNIH DELAVCEV letos v Gornji Savinjski

Lanskoletno tekmovanje gozdnih delavcev, ki je nadvse uspelo, je bilo v Bohnju. Vse kaže, da bodo tovrstna tekmovanja postala tradicionalna. S svojo izvirnostjo in zanimivostjo predstavljajo svojstveno doživetje. Na nedavnem posvetu gozdnih delavcev je bilo sklenjeno, da bo letošnje republiško tekmovanje v Ljubnem septembra meseca. Sodelovale bodo dobrovalne ekipe vseh slovenskih gozdnih gospodarstev. Najboljše plasirani tekmovalci se bodo nato pomerili na zveznem tekmovanju, ki bo oktobra na Bledu.

J.

Pozitivno je, da so podjetja predvidevala nižjo proizvodnjo kot je dejanska, saj to kaže, da se pri planiranju vedno bolj zavedajo, da sleherno prenapenjanje vodi k nepravilnim ocenitvam in precejevanju zmogljivosti.

Zal pa kaže stanje storilnosti drugačno podobo. Medtem ko so delovne organizacije povečale v letošnjem letu za 12,4 % število zaposlenih, je jasno, da storilnost ni le ostala na istem povprečju, temveč je celo nekaj pod lanskim povprečjem, in sicer 99,7 odstotkov. Pri tem je zanimivo, da je storilnost porasla le pri »Gorenju« v Velenju, in sicer za 14 odstotkov ter pri lesno industrijskem kombinatu v Šoštanju za 6,1 odstotka. Pri rudniku, galanteriji in usnjarni pa je storilnost v tem obdobju v dokajšnjem upadanju, saj se giblje med 80 in 90 odstotki lanskoletnih dosežkov. Posebno pri rudniku je to zanimivo, kajti dokaz je, da so z vztrajnim nekajletnim preseganjem storilnosti dosegli maksimalno mejo, kjer se že začne nihanje in kjer ob danih pogojih človek ne zmore več dajati od sebe.

Izkoriščenost proizvodnih zmogljivosti je v velenjski občini sicer boljša od okrajnega in republiškega povprečja, vendar pa razpon od 68 do 93 odstotkov še vedno kaže na otlpljive rezerve.

GRAZ, CELJE, DOBRNA

(Zapis z majhno zamudo)

V torek, prejšnji teden, je bila med Grazom, Celjem in Dobrno odprta avtobusna proga, ki jo bo v sezoni vzdrževala graška poštna direkcija enkrat tedensko v obe smeri. Prve vožnje so se udeležili predstavniki graških turističnih uradov, graške poštne direkcije, predstavniki treh graških firm za socialno zavarovanje in seveda tudi predstavniki javnega mnenja — novinarji. Pripomniti je treba, da je graška poštna direkcija obdržala sloves nekdanjih »postiljonov« v moderni obliki, saj je to najmočnejše avtobusno podjetje v av-

strijski Štajerski. Prezident graške poštnotelegrafske direkcije gospod dr. Rolf Pabesitz je med drugim v Dobrni povedal, da njegova direkcija vzdržuje nad 10 avtobusnih prog v Jugoslavijo.

Ko so prvi potniki na novi progi Graz, Celje, Dobrna prispeli v Celje, so jih pričakali in pozdravili predstavniki Celjske turistične zveze, okrajne gospodarske zbornice, občinske skupščine in drugi. V prijetnem pomenku je mineval dan v »Celei«, pri izkopaninah v Sempetru, v no-

NOVO ŽIVLJENJE ZA RESNICANE, ALI

cesta, naša velika pridobitev

Te dni se je v Resniku — v enem najvišje ležečih naselij »konjiškega« Pohorja — ustavil naš dopisnik. Zapletel se je v krajši razgovor z upraviteljem tamkajšnje osnovne šole, tovarišem Friškovcem, ki mu je povedal cel koš novic o življenju in delu na vasi. Prav gotovo ni slučaj, da se je dobesedno razgovor vrtil okrog nove ceste, ki je Resnik povezala z dolino, saj so bili vaščani tega prijaznega kraja dolga leta prav odrezani od ostalega sveta.

»Še pred kratkim je bilo na Resnik mogoče priti samo peš, ali pa — s helikopterjem,« se je nasmejal tovariš Friškovec, »danes pa že vozijo v vas najrazličnejši avtomobili in tudi težki ka-

mioni. Nobene ceste nismo imeli v dolini, prav odrezani smo bili od nje. Spravilo lesa in drugih proizvodov je bilo več kot težavno, v niže ležeče kraje pa smo lahko prišli samo peš. Tisti, ki si vseh težav priskoje v dolino ali nazaj v hribe se ni okusil, si sploh ne more predstavljati, kakšne težave smo tu imeli. Zdaj pa je sveda popolnoma drugače. S prijaznim šoferjem se lahko potegnesh prav v dolino, pa tudi nekateri vaščani so si že nabavili motorna vozila. Vidite, tehnična prodra tudi v skoraj nedostopne pohorske vasi!

»Toda nova cesta se ne konča že v Resniku, kajne?»

»Seveda ne, pelje še do-šen del poti naprej skozi bo-

gaté gozdove proti Lukanji oziroma Kokolovem travniku. Mislim, da ni več tako daleč čas, ko se bodo lahko vozili turisti in drugi uporabniki ceste iz Zreč preko Resnika na Lukanjo, od tam pa ali v dolino v Oplotnico ali pa čez Pohorje v Dravsko dolino.«

»Kaj pa sicer trenutno delate na Resniku?»

»Izvolili smo že novo krajevno skupnost in prav te dni smo se sestali, da se kaj več pomenimo o napeljavi vodovoda. Vode imamo tu na Pohorju dovolj, tudi padca ne manjka, le napeljav še nimamo. Če pomislimo, da smo že napeljali električno in zgradili cesto, potem upam, da tudi za vodovod ne bo posebnih težav.

No, pa tudi za razvedrilo poskrbimo. Ljudje imajo predvsem radi filmske predstave, zato so vse izredno dobro obiskane. Pridejo mladi in stari, največ pa je seveda otrok.«

Tako je tovariš Friškovec pripovedoval o življenju na Resniku. Lepa cesta je za te oddaljene kraje nedvomno velika pridobitev. Za bogate pohorske gozdove pa bo imela še večjo prednost tedaj, ko jih bo še bolj prkrižala in s tem omogočila, da bodo dostopni tudi turistom. Tako se bo za ljudi v teh krajih verjetno začela tudi nova gospodarska dejavnost, ki bo morda prinesla tudi večji dohodek kot ga dajejo v strmini ležeče njive.

V. L.

V. L.

DVOJNI JUBILEJ
FRANCA ŠKOBERNETA

Franca Škoberneta iz Proseniškega pozna vsa bližnja in daljna okolica kot izraznega čebelarja. In prav te dni je ta jubilej kot izraznega čebelarja. Najprej je bila to 80. obletnica njegovega rojstva, nato pa še 65-letnica aktivnega čebelarjenja.

Franca Škoberna se je rodil leta 1884. Kot zavednemu Slovencu mu vojna vira ni prizanesla. Že v letu 1941 ga je okupator izselil v Srbijo, od koder se je vrnil šele po vojni. Takoj se je vključil v izgradnjo domovine in delal po vseh svojih močeh.

Jubilant je začel čebelariti že v mladih letih. S svojo prizadevnostjo si je pridobil veliko veljav, zato ni čudno, da mu je čebelarstvo društvo iz Sentjurja pri Celju ob njegovem lepem prazniku izkazalo največje priznanje. Ob njegovem vzornem čebelnjaku so mu pripravili pravico proslavo, na kateri se je zbralo več sto ljudi.

Iskrnim čestitkam njegovih znancev in prijateljev se pridružuje tudi naše uredništvo.

T. K.

Sedem krajevnih skupnosti
BOMO IMELI V LAŠKI KOMUNI

Na posvetovanju s predsedniki krajevnih organizacij Socialistične zveze in predsednikov iniciativnih odborov za ustanovitev krajevnih skupnosti za področje občine Laško so pred kratkim sklenili, da bodo imeli sedem krajevnih skupnosti. Za tiste volilne enote, v katerih pa trenutno ni pogojev za ustanovitev krajevnih skupnosti, pa bodo tudi v prihodnje iskali obliko, v okviru katere

naj bi se izoblikovala krajevna samouprava. Tako so v razpravi predlagali, da bi te razporede ponekod lahko prevzele tudi krajevne organizacije Socialistične zveze, drugod pa zbori volivcev. Le-ti bi za določene naloge ustanovili posebne odbore, katerih mandatna doba bi prenehala takoj, ko bi opravili naloge, zaradi katerih so jih občani ustanovili.

Nov del Slovenskih Konjic bo letos obogaten z novimi stanovanjskimi bloki, ki bodo nekoliko omilili pereč problem stanovanj. V letošnjem letu bi morali biti po planiranju zgrajeni nad 150 stanovanj.

Posnetek prikazuje gradbeno dela, ki jih izvaja »Ingrad« v Slovenskih Konjicah.

I. Zorko

»Gorenje« — selitev jih pesti

Velika proizvodna hala, novi prostori tovarne gospodinske opreme »Gorenje« so te dni podobni sejmšču. Kamioni stalno privažajo in odvažajo, stroji se gomilijo, traktor urejuje zunanjo okolico ter pripravlja traso za železniški tir. Pleskarji, električarji, konstruktorji, monterji — vsi se drenjajo in stopajo malodane drug drugemu na prste. Orodjarna se je že preselila s stroji v nove prostore, žal pa še nima jo strojev priključenih na električno napeljavo. Nova

peč za emajliranje je že prižgana in odslej bo le redko ugasnila, kajti zastoj pomeni ne le prevelik izpad proizvodnje, tudi preveliko časovno zamudo, kajti sleherni ugašanje in ponovno vžiganje »tunelske peči« je škodljivo.

Ceprav opaziš na slehernem obrazu nestrpnost, utrujenost, in slišiš trde in ostre pripombe na to ali ono počasno ali premalo skrbno urejanje in postavljanje strojev, vendar selitev po teka v redu in prepričani so,

da bo že z julijem stekla proizvodnja v novih prostorih.

Slednjič si bo večstočlanski kolektiv »Gorenja« oddahnil, kajti dosedanja pogoji v prostorih starega jaskaka so postali prava utesnjenica sleherne možnosti za rast proizvodnje.

Novi tekoči trakovi, organizacija dela, svetli in pregledni prostori ne bodo le osnova za večanje obsega fizične proizvodnje do 10 milijard letnega bruto proizvoda, temveč pomenijo tudi solidne pogoje za delavca in možnost, da bo lahko s smiselno organizacijo dosegel vse večjo storilnost in s tem jasno, da tudi boljše osebne dohodke. Res je, da jih selitev kljub predvidevanju, ki so ga vnesli v operativni plan, pesti, kajti poleg objektivnih vzrokov je tako naglemu spreminjanju še dodalo svojo zavoro tudi birokratsko reševanje vprašanja dovoljenj za postopno uvajanje proizvodnje. Kolektiv se zaveda svoje odgovornosti do družbe, zaveda se, da izpolnjevanje ali neizpolnjevanje prizadene predvsem tudi njih same, ne more pa razumeti, zakaj birokratsko reševanje lahko tako odločno posega in jim s svojo okorelostjo jemlje dragocene ure proizvodnje.

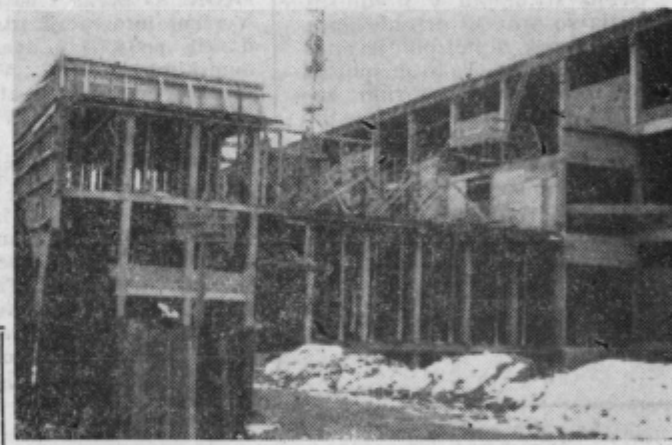
ŠMARSKA STOLETNICA
JE UMRLA

Se v marčnih dneh smo veseli opisovali, kako čila in vedra je najstarejša šmarska občanka Jera Juršetova iz Podčetrčka, ki je takrat vstopila v stoto življenjsko leto. In res je bilo vedra, saj je ob obisku zapela še vrsto narodnih in ljubzenskih pesmi, polnih iskrive modrosti in šaljivosti. Kdo bi si mislil, da smo se takrat poslednjikrat srečali. Nikoli v življenju ni potrebovala zdravnika, tudi tokrat ne. Tiho in skromno, kot je skoraj sto let živela samo v Podčetrčku in v bližnji Sodni vasi, kjer se je 1865. leta rodila, se je sredi prijaznih majskih dni poslovila za vselej. Velik poslednji spreved je pokazal, kako globoko so Obsoteljčani spoštovali dobro, delavno, najstarejšo občanko. Na zadnji poti so jo spremljali njeni mladi prijatelji-pionirji, ki so jo zadnje čase zlasti skrbno obiskovali. V sprevedu so se zvrstili tudi številni predstavniški društveni organizacij. Ni se ji izpolnila velika želja, da bi ob stoletnem živ-

ljenjskem jubileju še zaplesala, kot je tolikokrat izjavila. Naj lahko počiva v obsoteljski zemlji, ki je nikoli v življenju niti za trenutek ni zapuščala!

KONČNO VODOVOD
V MESTINJU

V Mestinju so se občani že dolga leta zavzemali za zdravo pitno vodo. Ker ni bilo sredstev se je stvar zavlekla, toda lani so prisločile na pomoč tudi gospodarske organizacije. Zbrali so dovolj sredstev in že lanske jeseni začeli graditi. Ne bo dolgo, ko bodo vodovodno omrežje priključili v Podplatu Rogoškem vodovodu.

Gradnja sevnške šole počasi napreduje. Stavba končno dobiva tudi notranjo podobo. Z dograditvijo nove šole bo možna reorganizacija šol v sevnški občini. Veliko število nepopolnih šol bo ukinjenih, s pridobljenimi kadri in opremo pa bo izboljšan pouk na popolnih šolah.

L. V.

KRATKE IZ KONJIC

Tudi na območju konjiške občine razpravljajo o združenju v šolstvu, to je o združitvi posameznih šol. Predlog združitve predvideva, da bo v občini le pet popolnih osnovnih šol in sicer dve v Slovenskih Konjicah, po ena pa v Ločah, v Vitanju in v Zrečah. Precejšnje število mladine iz območij sedanjih manjših šol je že dosedaj obiskovalo pouk v višjih razredih na šolah v Slov. Konjicah.

Sredi junija bo v Slovenskih Konjicah prvi turistični

Rog. Slatina v znamenju praznovanja

Zaključna dela na novi terapiji, živahna aktivnost pripravljavalnega odbora, vse izletov in večjih prireditvev, polno in prijetnih, ki jih organizirajo preko komisije za tehnično izvedbo, so samo skromen uvod v bližajočo sezono z osrednjo proslavo 300-letnice obstoja Zdravilišča v Rogški Slatini.

Po naključnem odkritju grofa Attensa o vrednosti mineralne vode pred 300 leti, je dala ta dobra temu kraju svojstveni pečat. Zdravilna moč Donata, Styrie in Tempa se je proslavila daleč preko naših meja. Dokaz temu je 90 % tujih gostov, ki vsako leto koristijo in uživajo naravne lepote in kvalitetne gostinske uslugе v Rogški Slatini.

Največja pridobitev rogaškega zdravilišča pa je vsekakor nova terapija, ki bo zgrajena letos. Dela so v končni fazi. Novi velikan bo

nudil vse zdraviliške in gostinske uslugе za 2500 ljudi dnevno. V priložnosti bodo zdravstveni prostori, ki jih bo razstavil material o razvoju Zdravilišča v Rogški Slatini. V sedmih nadstropjih bodo prostori z zdravilnimi kopelmi, na vrhu pa bo nova kavarna.

Da bo proslava popolnejša, je komisija za tehnično izvedbo, pod vodstvom tov. Kenéja organizirala ob otvoritvi nove terapije sedemdnevni kulturni program zanimivih prireditvev, na katerih bodo sodelovali celjski Komorni zbor, ansambel RTV Zagreb »Dalmacija«, organiziran pa bo tudi mednarodni plesni turnir in tekmovanje v rodnih telovadbi. Razen tega je predvidenih več izletov v razne kraje Slovenije.

Trgovsko podjetje AVTO CELJE s servisi

OBVEŠČA

cenjene stranke — koristnike avtomobilov, motornih koles in dvokoles, da si od dne 30. maja 1964 dalje lahko nabavijo in oskrbujejo svoja vozila iz naše nove prodajalne COLIBRI v Rogški Slatini.

Naše podjetje nastopa na jugoslovanskem tržišču kot zastopnik TAM, FAP, IMV, ZASTAVA, PRETIS, TOMOS in ROGAL. Za nabavo vozil, nadomestnih delov in za nudenje servisnih uslug se obračajte na specializirano podjetje AVTO CELJE — Celje.

PRODAJALNA COLIBRI V ROGAŠKI SLATINI VAM NUDI:

- vsa vozila omenjenih proizvajalcev
- nadomestne dele za vzdrževanje teh vozil
- avtogume, elektro in splošni avtomaterial

POTROŠNIKI — obiščite našo novo prodajalno, prepričajte se o široki izbiri in solidnosti trgovskih uslug v Rogški Slatini — Ratanska vas št. 1. Se priporoča kolektiv!

AVTO CELJE
Celje

Mladini več POZORNOSTI

Pretekli teden je bila v Celju razširjena seja okrajnega odbora SZDL, na kateri so razpravljali o aktualnih problemih vzgoje, izobraževanja in družbeno-politične aktivizacije mladine. Za posvet je obširno gradivo pripravila posebna komisija, sestavljena iz zastopnikov mladine, zavoda za prosvetno pedagoško službo in društva prijateljev mladine. Analiza je osvetlila celoten kompleks problematike s širih temeljnih izhodišč: mladi v funkcioniranju komunalne samouprave, mladi v proizvodnji in samoupravnih organih, nekateri problemi v zvezi z vzgojno izobraževalnimi procesi v šolstvu ter nekatere družbene organizacije in mladina.

Kakor je v uvodu naglasil tudi predsednik okrajnega odbora SZDL tov. Jaz Marolt, je bilo to problematiko treba postaviti na dnevni red sprčo njene vse večje aktualnosti.

Nekatere ugotovitve, povzete iz gradiva, kažejo predvsem na nezadostno usposabljanje in uveljavljanje mladine v naši družbeni praksi, za kar obstoji več vzrokov, med katerimi ne nazadnje pogosto pre-

več pokroviteljski in mecenski odnosi. Nič manj važno ni dokaj počasno presnavljanje našega šolstva, ki takšno, kakršno je, ne vpliva najbolj na oblikovanje mladine. Nadaljnje slabosti je iskati v organizacijah Zveze mladine samih, ki so še marsikje obremenjene z neživljenjskim praktikizmom in formalizmom, pa v družbeno-političnih organizacijah, ki Zvezi mladine ne nudijo dovolj pomoči, kakor v delovnih organizacijah, kjer do mladih ljudi ni pravega razumevanja.

Sesturna razprava je že sama na sebi izpričala, da gre za izredno važno vprašanje generacije, ki mora biti tudi danes nosilec najnaprednejših stremiljenj in tvorni oblikovalec našega družbenega procesa. Če na kratko povzamemo nekaj ugotovitev (več o vsem tem bomo pisali v eni izmed prihodnjih števil), bi bilo za izboljšanje položaja mladine posvetiti več pozornosti njeni vlogi od osemletk naprej. Medtem, ko ji tu dajemo premalo iniciative, da bi se aktivneje uveljavljala, se njena dejavnost v šolah druge stopnje preveč odraža le v krožkih in drugih aktivnostih in premalo na družbenih toriščih kot so zbori volivcev itd. Na tehniški srednji šoli na primer mladini nihče ni omogočil političnega dela, vtem ko je recimo za poklicno šolo frizerske stroke predvsem važno, da so učenke natupirane! Mladi ljudje v

delovnih organizacijah imajo smisel, da bi se vključili v kolektive, nimajo pa dovolj možnosti, da bi tudi sami prispevali k reševanju določenih vprašanj. Pereči so problemi v športnih organizacijah, saj v okraju okrog 12.000 mladih ljudi nima osnovnih sredstev za zdravo športno rekreacijo, za vrhunski šport (ki niti ni vedno vrhunski) pa gredo milijoni!

Pri vsem tem bi bilo nujno uveljaviti družbeno vzgojo mladine — tako v šolah kot v drugih vzgojnih ustanovah, uveljavljati idejnost pouka ter v tem smislu usposablјati pedagoški kader, za katerega kvaliteto bi morale skrbeti zlasti komune. Ne vzdržno je, da ponekod dijaške skupnosti niso sposobne rešiti niti osnovnih problemov, ker jim verjetno prosvetni delavci ne nudijo dovolj opore. Tako vladajo recimo na šoli za zdravstvene delavce v Celju nemogoče razmere, ki se kažejo predvsem v tem, da je več ko 90 odstotkov predavateljev honorarno zaposlenih (kar je v popolnem nasprotju z določbami o verifikaciji), ki tudi nimajo pravega odnosa do dela. Ko so nekega pedagoga povabili na sestanek razredne skupnosti, ni prišel, češ »nimam se z vami kaj pogovarјati«!

Pričakovati je, da bo zvezni zakon o vzgoji in izobraževanju vsa ta vprašanja ustrezno reguliral. dhr

REVIJA MLADIH

V soboto je bila v Narodnem domu občinska revija mladinskih pevskih in instrumentalnih ansamblov iz celjske občine. Na reviji je sodelovalo 13 pevskih zborov in 14 ansamblov, kar je vsekakor zelo lepa udeležba. Nerazumljivo nam je bilo le, zakaj sta zadnji hip odpovedala udeležbo dva pevska zbor celjskega učiteljskega, ki sta sicer zelo kvalitetna.

Ker je bila revija izbirna, je vse nastopajoče ocenjevala petčlanska ocenjevalna komisija, ki jo je vodil skladatelj profesor Slavko Mihelčič. Ta je predlagala 10 najboljših pevskih zborov za nastop na okrajni reviji, ki bo junija.

Iz »A« skupine naj bi nastopili na okrajni reviji enoglasni zbori I. in II. osnovne šole iz Celja in osnovne šole iz Štor; dvoglasni zbor IV. osnovne šole; troglasna zbor II. in IV. osnovne šole ter štiriglasni zbor IV. osnovne šole.

Iz »B« skupine pa naj bi nastopili mešani zbor celjske gimnazije in oboja ženska zbor iz učiteljskega.

Tudi instrumentalni del revije je lepo uspel. Posebno pohvalno je, da so se revije udeležili tudi tamburaški ansamblji. Zelo lepo so zaigrali mladi harmonikaši, posebno orke-

PODELITEV NAGRAD

V nedeljo, 31. maja, bo v Združenju dramskih umetnikov Slovenije podelitev nagrad za režijo in igralske stvaritve ansamblu SLG Celje za dramsko delo »Rezerviste«.

ster celjske glasbene šole. Pa tudi večina drugih ansamblov je pokazala dokajšnjo kvaliteto, poznalo pa se je, da jim primanjkuje primerne literature in to posebno za harmonikarske in tamburaške orkestre. Ker instrumentalni ansamblji ne bodo nastopili na okrajni reviji, jih komisija tudi ni posebej ocenjevala in je dala le določene pripombe k izvajanju posameznih ansamblov. —jz.

ŠEMPETERSKA NEKROPOLA SE ŠIRI Z NOVIMI IZKOPAVANJI

Z ustanovitvijo občinskega režijskega odbora: ANTIČNI PARK ŠEMPETER, ki s svojim skladom skrbi za ureditev, izkopavanja in rekonstrukcijo šempeterskih izkopavin, je končno zagotovljeno, da bodo šempeterske izkopanine z rekonstrukcijami grobišč in zidov dobile nekdanjo podobo.

Letošnja dela vodi kustos in arheolog celjskega muzeja VERA KOLSEK. Izvršuje nadaljnja odkrivanja ograjnih temeljev na obronkih nekdanje gramoznice pred Šempetrom ob avtocesti. Izkopanine so bile močno poškodovane leta 1947 ob kopanju gramoza za gradnjo ceste.

Gre za grobišče, ki izvira iz prvega stoletja po našem štetju. Odkrit je dva metra globok temelj, ki je nosil težko in visoko marmornato grobnico. Ob izkopavanju so našli bronaste sponke, novce, oljenke in dve stekleni žari, ki sta prvi tovrstni najdbi na področju celjskega okraja.

Gornji posnetek prikazuje del temeljev zunanjega ograja grobišča med izkopavanjem in rekonstrukcijo v Šempetru.

j. s.

KONCERT ZBOROV V ŠENTJURJU

Občinski svet kulturnih in prosvetnih društev v Šentjuru je 23. maja organiziral v počastitev mladosti koncert mladinskih in moških pevskih zborov. V otvoritveni besedi je zborovodja moškega zbora »Bratov Ipavcev« Rečnik Ernest povedal, da zahteva zborovsko petje trdega in nesebičnega dela ter podčrtal, da danes število pevcev in zborov na žalost vidno pada ali pa celo odstopa mesto plehkemu popevkarstvu. V nadaljevanju je izrazil obžalovanje, ker nekateri ljudje v pretirani dirki za standardom vse preveč radi pozabljajo na svetle tradicije v našem zborovskem petju.

V dvournem koncertu so sodelovali: mladinski zbor s tamburaškim orkestrom osnovne šole Dobje pri Planini, mladinski zbor osnovne šole Šentjur, mešani pevski zbor prosvetnega društva Dobje pri Planini, moški pevski zbor »Bratov Ipavcev« iz Šentjura, moški oktet iz Dobja, moški oktet prosvetnega društva Ponikva, moški oktet sindikalne podružnice tovarne »Alpos« iz Šentjura in tamburaški zbor prosvetnega društva Dobje pri Planini.

Posebna zanimivost je bila četrta točka koncerta, v kateri je Ernest Rečnik ob sodelovanju osemnajst-članskega moškega zbora »Bratov Ipavcev« pripovedoval o življenju in delu šentjurskih rojakov, bratov Ipavcev.

Za zaključek uspelega in dolgo pričakovanega kulturnega dogodka so združeni moški zbori Ponikve, »Alpos« in prosvetnega društva »Bratov Ipavcev« zapeli Potočnikovo Dolenjsko pesem in Devovo Hladno jesen.

LEPA RAZSTAVA v Šmarju pri Jelšah

Ob zaključku dvoletnih pionirskih iger, ki so bile posvečene razvoju tehnične dejavnosti, so tudi v Šmarju pri Jelšah pripravili lepo razstavo tehničnih izdelkov. Za razstavo je pokazala da najbolj neguje tehnično dejavnost v Podčetrtku, Pristavi, Šmarju pri Jelšah, Rogški Slatini in Bistrici ob Sotli. Ljubke izvirne izdelke so napravili zlasti v Podčetrtku, kjer so tehnične zamisli oplemenitili z življenjskimi motivi, v katerih se odraža ustvarjalnost. Tako so prikazali delo v hlevu, pri kovaču, na železnici, vse v gibanju z električnim tokom. V Pristavi pa so zlasti elegantno izdelali mostno dvigalo, bencinsko črpalno in žičnico. Na razstavi so prikazali vrsto fotografij, ki so jih prav tako izdelali pionirji. Nedvomno se je v zadnjih letih tehnična dejavnost močno razvila prav v šmarški občini.

trdno prepričana, da bo število slovenskih dijakov takoj znatno, da bo gimnazijo kot nepotrebno treba že kmalu ukiniti. Ohranjen pa naj bi ostal dokaz njene dobre volje.

Da bi utrdila gospodarske, politične in kulturne odnose s sosedno Jugoslavijo ter z njo uredila številna sporna vprašanja, je avstrijska vlada v marcu 1960 napotila v Beograd delegacijo pod vodstvom svojega zunanjega ministra. Doseženi so bili razni sporazumi in je bilo načeto tudi vprašanje pravic slovenske in hrvatske manjšine v Avstriji. Stališči obeh državnih zastopstev se v tem vprašanju nista povsem skladala, vendar sta obe strani izrekli mnenje, da se bo tudi to vprašanje dalo zadovoljivo rešiti. Medtem ko je avstrijsko zastopstvo zatirjevalo, da bo vlada Avstrije izpolnila obveznosti iz državne pogodbe, je jugoslovansko zastopstvo zahtevalo zagotovitev trajnega obstoja in neoviranega razvoja obeh manjšin. Temu cilju naj bi služil zlasti neposreden stik avstrijske vlade s predstavniki manjšine, tako da usoda manjšinskega naroda ne bo več pasiven predmet diplomatskih razgovorov, temveč bo določena na podlagi sporazumno z manjšino storjenih ukrepov. Jesenski obisk jugoslovanske delegacije na Dunaju je lahko dosegel potrditev že ugotovljenih gledišč in storjenih sklepov. V zaključnem komuniqueju pa sta obe zastopstvi soglasno izrekli potrebo, naj pridobi slovensko manjšinsko prebivalstvo pravico neposrednega sodelovanja pri urejanju narodnostnih vprašanj.

(Se nadaljuje)

POPRAVEK

V prvem delu naslovnega članka manjka letnica pri navedbi datuma podpisa avstrijske državne pogodbe. Pogodbo je Avstrija podpisala dne 15. 5. 1955.

MIRKO ROŠ:

MANJŠINSKO ŠOLSTVO KOROSKIH SLOVENCEV

(Prvo nadaljevanje)

V svoji germanizacijski agresivnosti se je avstrijsko nemštvo na trdnih političnih in gospodarskih postojankah poslužilo vseh možnih sredstev za genocidno odstranitev slovenske manjšine. Zlasti hudo je bilo obdobje od 1938. do 1945. leta, ko je avstrijsko-nemška nacistična zver z ubijanjem, zaplenami, premoženja, zapiranjem v koncentracijska taborišča in prepovedjo slovenske besede hotela hitro in dokončno iztržiti koroško slovenstvo. A tudi današnji položaj slovenske manjšine je še vedno brezupen. Nacistična nemška oholost se na Koroškem izživlja v sramotanju slovenskega jezika in človeka. Kdor se javno poslužuje slovenskega jezika, velja pri koroških nacistih za manjvrednega. Zavestna pripadnost slovenski narodnosti je v obeh številnih koroških nemških šolah še vedno nekaj sramotnega. Kljub temu, da nosi avstrijsko nacistično nemštvo enak delež krivde in odgovornosti za storjene zločine kakor »narod tretjega rajha«, je penetrantni vpliv nemškega duha in nemške miselnosti ravno na Koroškem ostal enako poguben, kakor je bil pred vojno. Zato je slovenska narodna zavestnost tudi sedaj vedno redkejša. Mnogi slovenski starši napotijo svoje otroke tudi tam, kjer obstoji možnost pouka v obeh deželnih jezikih; k izključno nemškemu pouku. Vodi jih ekonomska korist germanomanije. Malo in vedno manj je takih otrok, ki žive v zavesti, da so slovenskega rodu. Večina otrok se že v šolski dobi priključuje lastnemu sovražniku in zatiratelju slovenstva.

Staršem prepuščeno odločanje o dodatnem pouku v manjšinskem jeziku je privedlo do tega, da pada število za dvojezičnost pouka prijavljenih otrok. V šolskem letu 1961/62 je znašalo to število le še 1.639, v naslednjem letu pa 1.610. A niti tem otrokom ni zagotovljen zadovoljiv strokovni pouk, ker ni izdelan učni načrt, ker manjkajo slovenske učne knjige in ker ni dovolj strokovno sposobnih ter politično pravilno razgledanih učiteljev.

Rezultati akcije »Tehnična kultura mladih« v Celju:

PIONIRJI SO TEKMOVALI

Zadnjih nekaj tednov mineva pionirjem v znamenju zaključka velike, poldrugo leto trajajoče akcije »Tehnična kultura mladih«. Tudi v Celju so že zaključili to tekmovanje in razglasili rezultate najboljših. Pionirski odredi so tekmovali v različnih temah. Poglejmo, kdo se je najbolje odrezal:

V temi iz gospodarstva je prvo mesto osvojila osnovna šola iz Polul, drugo I. osnovna šola iz Celja in tretje osnovna šola iz Vojnika. Med tistimi, ki so pisali, izdelovali makete in drugo o urbanizmu, je najboljšo mesto dosegel pionirski odred I. osnovne šole Celje, drugo odred osnovne šole iz Polul in tretje osnovna šola Celje. Med mladimi fotoamaterji so se najboljše odrezali pionirji tretje osnovne šole pred osnovno šolo iz Hudinje in četrto osnovno šolo, med

mladimi prometniki in člani prometnih krožkov pa druga osnovna šola pred prvo in osnovno šolo iz Frankolovega.

Pionirji so tekmovali tudi v spretostni vožnji s kolesi. Tu je zmagala prva osnovna šola, drugo mesto je zasedla osnovna šola iz Hudinje in tretje tretja osnovna šola iz Celja. Pri likovno tehnični vzgoji so se najboljše izkazali pionirji prve osnovne in četrte osnovne šole ter pionirji s Polul, v domači obrti pa mladi učenci s Svetine pred svojimi vrstniki iz Dobrne.

Med posamezniki je prvo mesto osvojila Gizela Mlakar pred Zlato Bakič — obe sta z druge osnovne šole — in Brankom Bašnikom, ki hodi na prvo osnovno šolo.

Vsem prvo, drugo in tretjeplasiranim pionirskim odredom tudi naše iskrene čestitke!

Zelezarna Store

razpisuje

za šolsko leto 1964/65 sprejem učencev v poklicno šolo za naslednje poklice:

1. STROJNI KLJČAVNICAR	58
2. KOVINOSTRUGAR	25
3. REZKALEC	5
4. KLEPAR	5
5. KOVAČ	5
6. INSTALATER	17
7. OBRATNI ELEKTRICAR	19
8. ELEKTROMEHANIK	8
9. MODELNI MIZAR	5

Učenci pod 1., 2., 3., 4., 5., 6., se bodo šolali v šolskem industrijsko-kovinarskem centru v Storah, kandidati pod 7. in 8. v Elektrogospodarski šoli v Mariboru, kandidati pod 9. pa v industrijski šoli pri Litostroju v Ljubljani.

Učna doba traja 3 leta.

Pravico do vpisa imajo državljani SFRJ do 17. leta starosti. Dokazati morajo, da so z uspehom dokončali 8. razred osnovne šole.

Rok prijave je do 15. junija 1964 na Kadrovski sektor podjetja.

V prošnji za sprejem naj kandidati pod 1. do 6. navedejo, ali želijo stanovanje v Domu učencev v Storah, kandidati pod 7. in 8. če želijo stanovanje v internatu Elektrogospodarske šole v Mariboru, kandidati pod 9. pa, če želijo stanovanje v Vajenskem domu v Sentvidu nad Ljubljano.

Kandidati za sprejem morajo predložiti:

1. Lastnoročno napisano in s 50 din kolkovano prošnjo (z natančnim naslovom);
2. Zadnje šolsko spričevalo;
3. Izpisek iz rojstne matične knjige;
4. Lastnoročno napisan življenjepis;
5. Potrdilo o premoženjskem stanju staršev;
6. Potrdilo o prejemanju otroškega dodatka.

Če se bo prijavilo za sprejem več kandidatov, kot je predvideno, bo izbira na podlagi sprejemnega izpita, ki bo zajemal snov iz učnega programa osnovnih šol.

Vsi učenci prejemajo učne nagrade po pravilniku.

Zelezarna Store — Kadrovski sektor

OKRAJNA RAZSTAVA

„Tehnične kulture mladine“

Niso še pionirji celjske občine dobro poželi priznanj, ki so jih bili deležni na svoji razstavi »Tehnične kulture mladine«, že so v celjskem Narodnem domu odprli novo razstavo. Tokrat je organizator — okrajni odbor jugoslovanskih pionirskih iger

— zbral najbolj zanimive tehnične stvaritve pionirjev vsega celjskega okraja. Obsežna razstava, ki so jo uredili kar v treh prostorih, dokaj dobro ponazarja veliko delo, ki so ga pionirji in njihovi vzgojitelji opravili v poldrugo leto trajajoči akciji »teh-

nično kulturo mladim«. Mlade roke so izdelale prav neverjetne stvari. Nedvomno je največ pozornosti vzbudil že dokaj »slaven« robot Miško — proizvod pridnih pionirjev osnovne šole Franja Vrunča iz Celja. Veliko ljudi se je zbiralo tudi ob transportni žičnici, maketi nove železniške postaje v Celju, ob odlično urejenih križiščih itd. Posebej moramo pohvaliti šmarske pionirje, ki so se na razstavi predstavili ne samo s celo vrsto izdelkov, temveč tudi z izredno domiselnostjo in preciznostjo.

Otvoritev okrajne razstave dosežkov mladih pri pouku tehnične vzgoje je bila združena tudi z majhno slovesnostjo. Predsednik okrajnega odbora jugoslovanskih pionirskih iger tovariš Vojko Simončič se je ob tej priložnosti zahvalil tudi vsem tistim prizadevnim prosvetnim delavcem, ki so pionirjem tako nesebično pomagali pri njihovem tehničnem ustvarjanju. Njemu samemu pa so učenci v zahvalo za vodstvo okrajnega odbora jugoslovanskih pionirskih iger podarili svoje najboljše želje in šopek rdečih nageljnove.

Prometna kronika

ZALETELA STA SE NA NEPREGLEDNEM OVINKU

Pretekli četrtek se je pripetila v Stopčah pri Sentjurju težja prometna nesreča. Na nepreglednem ovinku sta se zaradi neprimerne hitrosti zaletela avtobus LJ-219-72, ki ga je vozil sofer Milan Progar in kombi CE-65-97, sofer Franc Obržan. Pri nesreči sta se lažje poškodovala voznik kombija in neka potnica v avtobusu. Materialna škoda pa znaša približno 900 tisoč dinarjev.

PRELOMIL JE DREVO

V četrtek je vozil iz Vojnika proti Celju voznik osebnega avtomobila CE-59-86 Ivan Videnšek. Na nepreglednem ovinku v Smarjeti ga je zaradi neprimerne hitrosti pričelo zanašati in zaletel se je v drevo ob cesti, ki ga je prelomil nato pa se je prevrnil. Na srečo pri nesreči ni bil nihče poškodovan, škoda pa cenijo na približno 400 tisoč dinarjev.

ZANESLO GA JE V LOZNICO

V torek je vozil iz smeri Zalca proti Celju tovorni avto s prikolico BG-258-05, sofer Blagoje Lazarevič. Na Ljubljanski cesti v bližini mostu čez Loznico mu je pripeljal nasproti osebni avto LJ-250-96, ki ga je vozil Leopold Jaklič. Pri srečanju je prikolico zaneslo v osebni avtomobil in ga zbil s ceste v potok Loznico. Voznik osebnega avtomobila in njegov sopotnik sta se lažje poškodovala, škoda na osebnem avtomobilu pa znaša približno 500 tisoč dinarjev.

AVTO SE JE VNEL

V torek je vozil Drago Knafele iz smeri Teharji proti Celju osebni avto CE-20-28. Po vsej verjetnosti zaradi vinjenosti, je voznik zavozil v jarek, kjer se je avto vnel in skoraj popolnoma zgorel, tako da znaša škoda približno milijon dinarjev.

KRONIKA NESREČ

Franc Turšič iz Vrbja pri Zalcu si je pri padcu zlomil levo nogo v stopalu.

Anton Skalicki iz Parčel pri Braslovčah je padel in si poškodoval nogo.

V Gaberju sta bila v pretepu z nožem ranjena Kala Jankovski in Salasan Pavel.

Albinu Poteku iz Košnice, je cirkularka pri delu odrezala štiri prste.

11-letni Franc Sribar iz Gornje vasi pri Preboldu je padel in si zlomil nogo.

Franc Bobovnik iz Vrbja je padel s kolesom v Lembergu pri Dobrni in si pretresel možgane ter ranil glavo.

Pri padcu sta si poškodovala nogo: Franc Lindič iz Prebolda, ter Franc Rancigaj iz Ločice pri Polzeli.

Franc Volf iz Galicije se je pri delu s sekiro vseknil v nogo.

V. M. iz Zabukovce je v samomorilnem namenu pila lihoz.

Anton Stobenger iz Stor je padel s poslopja ter si poškodoval glavo in nogo.

Alojz Dragajner iz Lokovine pri Dobrni si je pri padcu poškodoval nogo.

Ivana Jagrič iz Podsrede si je na Teharju poškodovala nogo v kolenu.

Pikl Jakob iz Gotovelj je padel s kolesom ter si poškodoval glavo in nogo.

Ivana Tratenšek iz Zabukovce si je pri padcu poškodovala desno roko.

Venčeslav Milnar iz Lemberga pri Smarju, si je pri padcu poškodoval nogo v gležnju.

Stanko Holobar iz Griž si je pri delu poškodoval levo nogo.

Višje cene mesa

V zadnjem času je bilo v Celju pomanjkanje mesa, kar potrjuje naš zgornji posnetek. To stanje se je popravilo v soboto, ko je zavod za cene dovolil zvišanje cen mesa. Obenem pa so pričeli v treh celjskih in eni velenjski mesnici prodajati meso mladih pitancev (ki so drugače namenjeni za izvoz) po znatno višji ceni.

Direktorja zavoda za cene tovariša Franca Miheliča smo prosili, naj nam pove vzroke, zaradi katerih so dovolili zvišanje cen mesa.

»Pred to odobritvijo smo že večkrat izdali mesarskim podjetjem zavrnitvene odločbe na predloge za zvišanje cen mesu. Ker pa so drugi zavodi v Sloveniji že davno prej dovolili zvišanje cen, so bile te na našem področju najnižje.

V zadnjem času je pričelo primanjkovati meso in mesarska podjetja so nam zatrjevala, da je to zato, ker ne morejo dobiti živine. Podjetja z drugih področij namreč nudijo višje odkupne cene.

Na posvetu, ki ga je sklicala okrajna gospodarska zbornica in so

se ga udeležili direktorji kmetijskih organizacij, so sklenili, da je treba cene mesu nujno zvišati. Posebna komisija je preverila kalkulacije, ki so jih predložili mesarji in ugotovila, da držijo ter da je zvišanje cen upravičeno. Podali so tudi predlog, da bi se v treh mesnicah v Celju ter v eni v Velenju dovolila prodaja mesa izvozne kvalitete po višji ceni.

Tako smo potem dovolili povišanje cen na 550 dinarjev za reberca, prsa in flam ter na 680 za pleče, bržolo, stegno in bočnik.

V mesnicah »Narezek«, »Matica« in v prodajalni KK Sentjur na Trgu V. kongresa, smo dovolili prodajo mesa mladih pitancev, ki so namenjeni za izvoz, po ceni 600 in 840 din za kilogram. V teh mesnicah smejo prodajati samo meso izvozne kvalitete. To meso bo tudi označeno s posebnimi žigi.

Zagotovili so nam (pismeno), da bo po teh cenah dovolj mesa, ker ga bodo uvažali tudi iz sosednjih republik. Kar se pa tiče prodaje v posebnih mesnicah poudarjam, da se mora v teh prodajati le najboljše meso izvozne kvalitete. Če se to določilo ne bo izvajalo bomo prodajo po tej ceni ukinili.

Ker pa vemo, da so pri nas inšpekcijske službe precej slabo kadrovske zasledene, dvomimo, da bodo lahko zadovoljivo kontrolirale prodajo mesa v teh mesnicah. Zato je nujno, da bodo potrošniki sami kontrolirali kvaliteto mesa in prestopke tudi javili na pristojne inšpekcije.

L. S.

»POLZELA« — tovarna nogavic — Polzela

RAZPIS ŠTIPENDIJ

za šolsko leto 1964/65 razpisuje naslednje štipendije:

1. 1 na Tekstilni fakulteti;
2. 1 na Ekonomski fakulteti;
3. 1 na Pravni fakulteti;
4. 5 na Tekstilni srednji šoli — pletilski odsek;
5. 4 na Ekonomski srednji šoli.

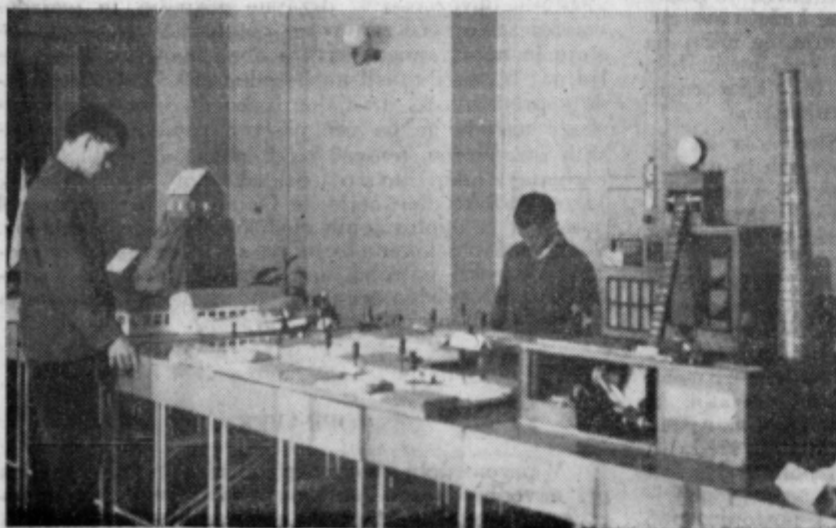
Prošniki naj k svojeručno napisani prošnji prilože: izpisek iz rojstne matične knjige, zadnje šolsko spričevalo, potrdilo o premoženjskem stanju, oziroma o višini osebnih dohodkov staršev. Prošnje sprejema kadrovski sektor do 15. 6. 1964.

Razpis za naslednja prosta delovna mesta:

1. KREDITNI REFERENT;
2. ANALITIK OSEBNIH DOHODKOV;
3. KNJIGOVODJA OSNOVNIH SREDSTEV;
4. STATISTIK;
5. STROJEPISKA.

Pogoj: od 1 do 4 — dokončana ekonomska srednja šola z nekaj let prakse v finančnih poslih. Pod 5. dokončana administrativna šola. Ostalo po dogovoru.

Razpis velja do zasedbe.

OBJAVE IN OGLASI...

DELOVNI KOLEKTIVI — ORGANIZACIJE!

KOMPAS CELJE vam nudi za Vaše izlete po Jugoslaviji izredno ugodno ceno prevoza z modernim turistično opremljenim 45 sedežnim avtobusom tipa »Deutz« — po ceni prevoženega kilometra 220 din. Naprošamo za predčasne rezervacije!

VABIMO VAS NA IZLETE:

- 1. TRST-BENETKE** — dvodnevni avtobusni izlet za delovne kolektive in organizacije. Cena 9.500 din.
- 2. AZURNA OBALA** — 6-dnevni avtobusni izlet v septembru; ogled Milana, Torina in Genove; prijava do 12. julija.
- 3. TOKIO** — 12-dnevni izlet s posebnim letalom na olimpijske igre v oktobru; prijava do 1. avgusta.
- 4. NEW YORK** — 11-dnevni izlet s posebnim letalom na svetovno razstavo; odhod iz Ljubljane 20. julija in 24. avgusta.
- 5. PO SOVJETSKI ZVEZI** — 14-dnevno potovanje z vlakom; prijava do 5. julija.
- 6. DORNBERN** — 6-dnevno strokovno potovanje na mednarodni vzorčni sejem. Prijava do 2. junija 1964.
- 7. SLOVENSKA KOROŠKA** — dvodnevno avtobusno potovanje za delovne kolektive in Koroške borce.
- 8. PO PREKMURJU** — tridnevni avtobusni izlet.
- 9. SLOVENSKE GORICE TRAKOSCAN** — dvodnevni izlet z avtobusom.
- 10. PLITVIČKA JEZERA — CRIKVENICA — RIJEKA** — dvodnevni avtobusni izlet.
- 11. PO ISTRI** — dvodnevni avtobusni izlet.
- 12. PO DOLENJSKI IN BELOKRAJINI** — dvodnevni izlet z avtobusom.
- 13. PO GORENJSKI PREKO VRSICA NA PRIMORSKO** — dvo in večdnevni avtobusni izleti.
- 14. V KUMROVEC** — enodnevni avtobusni izlet.

Pred vsakim izletom obiščite podjetje **KOMPAS — CELJE**. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. **KOMPAS CELJE** posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, letalski in pomorski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabave potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

KOMPAS CELJE daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominske filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.

Se priporoča **KOMPAS CELJE**
Tomšičev trg 1 — tel. 23-50

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 30. maja do 6. junija 1964
veterinar Bojan Koželj,
Celje, Kocenova 2-III
(pri Hotel Evropa)
tel. 23-67

RAZPISI

TEHNIŠKA SREDNJA SOLA KRSKO razpisuje

vpis v I. letnik TŠS strojne in v I. letnik poklicne šole kovinarske stroke za šolsko leto 1964-65.
V I. letnik strojnega odseka bo sprejetih 60, v I. letnik elektro odseka 60 in v I. letnik poklicne šole kovinarske stroke 60 učencev.

POGOJI ZA VPIS V STROJNI IN ELEKTRO ODSEK:

1. uspešno dokončana osnovna šola;
 2. starostna meja do 18 let.
- Prijava za vpis kolkujte s kolekom za 50 din in priložite:
1. zaključno spričevalo osnovne šole (original);
 2. rojstni list;
 3. mnenje šole;
 4. zdravniško spričevalo, da je kandidat zdravstveno sposoben za šolanje na tehniški šoli, spričevalo ne sme biti starejše od enega meseca;
 5. dopisnico s točnim naslovom za obvestilo o sprejemu.

POGOJI ZA VPIS V POKLICNO SOLO:

1. uspešno dokončana osnovna šola;
2. zagotovljeno delovno mesto v podjetju.

Prijava za vpis kolkujte s kolekom za 50 din in priložite:

1. zaključno spričevalo osnovne šole;
2. rojstni list;
3. zdravniško spričevalo;
4. pogodbo podjetja, ki učenca pošilja na šolanje.

Prijave za vpis za vse oddelke sprejema šola do 20. junija tega leta.
Nepopolne prijave ne bomo upoštevali.

Vsi prijavljeni kandidati se bodo zbrali v ponedeljek, 22. junija tega leta ob 9. uri v šoli. V kolikor bo prijav več kot 120 oziroma 60, bodo kandidati testirani iz slovenskega jezika in matematike.

Dijaki, ki žele biti sprejeti v dijaški dom, vložijo prošnjo direktno na upravo doma v Krškem do 30. junija tega leta. Prošnji naj prilože dopisnico za odgovor o sprejemu.

UPRAVA ŠOLE

STANOVANJA

Zdravnik — samec išče takoj opremljeno sobo v bližini bolnišnice. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Zdravnik«.

Praktikantka išče sobo od 15. junija do 15. septembra, po možnosti v centru. Naslov v upravi lista.

Opremljeno sobo iščem. Naslov v upravi lista. Iščem sobo, plačam za 1 leto naprej. Naslov v upravi lista.

Zakonca iščeta boso ali stanovanje za dobo 1 leta. Najemnino plačata naprej. Naslov v upravi lista.

Mlad zdravnik išče začasno opremljeno sobo, najraje v bližini bolnice. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Tako«.

Sobo oddam mirni ženski, za malo pomoč v gospodinjstvu. Vprašati: Kersnikova 26. Novoporočena iščeta sobo v Celju. Petrovič Anton, Zagrad 11.

Mlajši moški išče sobo v Celju. Naslov v upravi lista.

SLUŽBE

Iščem dobro frizersko pomočnico. Salon »Magda« Celje, Tomšičev trg.

Mlajša upokojenka bi šla gospodinjiti k dobri družini. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Zanesljiva«.

Nujno iščem pomoč v gospodinjstvu v popoldanskih urah. Plačam dobro. Zima, Celje, Miklošičeva 6-1 od 18. do 19. ure.

PRODAM

Moped »Colibri-03«, dobro ohranjen prodam. Cvetko, Celje, Muzejski trg 8.

Hišo z 97 ari zemlje prodam. Cena 600.000 din Karl Deželak, Smihel nad Laškimi 3 (pri zdravilišču).

Dva konja prodam (starost: 7 let, teža srednja). Pogladic Ivan, Velika Ravan, Strmec.

Posestvo 8 ha, na sončni legi, novo gospodarsko poslopje (elektrika), 10 minut od ceste, bližina Laškega, takoj prodam. Naslov v upravi lista.

Moped, slamozeznico in radijski sprejemnik prodam. Rajh Ivan, Polule 239.

Motor NSU Prima, v odličnem stanju prodam. Ribež, Celje, Dobrova 11.

Dve kompletni postelji in kuhinjsko kredenco poceni prodam. Ipatčeva 16, vhod levo.

Moped »Colibri« in kuhinjsko pohištvo iz trdega lesa prodam. Hiti, Celje, Stanetova 17.

Kuhinjsko kredenco prodam. Ogled od 14. do 16. ure. Partizanska 30, Celje.

Rapid opeko in štedilnik »Gran« - levi prodam. Mirnik Stane, Drešinja vas, Petrovče.

Za obrtniško delavnico prodam primeren prostor. Naslov v upravi lista.

Dobro ohranjen divan prodam. Naslov v upravi lista.

Motorno kolo »Triumpf«, starejši letnik, prodam za gotovino ali ček. Ogled vsak dan od 6. do 8. ure pri Mihael Velenšek, Celje Mariborska cesta 48 (nasproti vojašnici).

Ostrešje 6,50 x 4,50 m, v dobrem stanju prodam. Naslov v upravi lista.

Motorno kolo znamke JAWA 175 ccm, 17.000 kilometrov, prodam. Informacije 2. in 5. junija od 15. do 18. ure pri Mikek, Vrbe, Zalec.

Prodajam motorno kolo — roler »Bella«. Glavač — Velenje, Tomšičeva 4.

KUPIM

V Celju ali bližini kupim vseljivo hišo. Naslov v upravi lista.

Motorno kolo, kupim. Ponudbe na upravo lista pod šifro »200.000«.

Manjšo vseljivo hišo z nekaj zemlje, elektriko in vodo, blizu železniške ali avtobusne postaje, kupim. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Gotovina«.

Nove ali rabljene deske kupim. Oddam tudi košnjo sena. Dernaovšek Jože, Celje, Cesta v Lokrovec 34.

Hišo z vrtom v okolici Celja kupim. Petrovič Anton, Celje, Zagrad 11.

RAZNO

Iščem inštruktorja matematike za 1. letnik ekonomske srednje šole. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Matematika«.

Slovenec srednjih let — vdovec — inteligent, zaposlen v Nemčiji, želi spoznati Slovenko lepega značaja v domovini zaradi poznejše poroke. Ponudbe s sliko pošljite na naslov: Janko Troha, Blumenstrasse 54, Esslingen bei Stuttgart.

PREKLIC

Podpisani Franc Korenak, Bukovžlak 19, preklicujem žaljivke, ki sem jih izrekel Pavli Sumec.

Franc Korenak

KINO

KINO SVOBODA SEMPETER
Od 30. do 31. maja 1964: Bagdadski lopov, amer. franc.-ital. barvni CSP film
3. junija 1964: Zene čakajo, švedski film
4. junija 1964: Poklicna skrivnost, francoski film

KINO SEVNICA

Od 30. do 31. maja, 1964: Starec in morje, ameriški film

OPOZORILO

Obveščamo vse prebivalce Medloga in Levca, ki imajo še na letališču svoje parcele, naj izvršijo košnjo trave do 10. junija 1964, ker bo zaradi predhodnega prvenstva v jadrnem letenju kasnejši vstop na letališče prepovedan.

TURIZEM

Celjska turistična zveza Celje sporoča, da bodo na njenem območju letos naslednje turistične prireditve:

13. 6. 1964 — Otvoritev razstave Južno Pohorje v Slov. Konjicah
13. 6. 1964 — Večer glasbe in pesni ter plesa ob Velenjskem jezeru
21. 6. 1964 — Zaključek turističnega tedna v Slovenskih Konjicah
28. 6. 1964 — Piknik na Gori Ojtki
5. 7. 1964 — Zadržki sejem, Gornji grad
12. 7. 1964 — Dan Savinjskih ribičev.
19. 7. 1964 — Dan piva in cvetja v Laškem
22. 7. 1964 — Piknik v Hudičevem grabnu pri Dobrni, 26. 7. 1964
- Srečanje ob jezeru Braslovče
2. 8. 1964 — Flosarski bal na Ljubnem
8. in 9. 8. 1964 — Ribezlova razstava Kozje
9. 8. 1964 — Hmeljarski likof v Preboldu
15. 8. 1964 — Mednarodni plesni turnir v Velenju
16. 8. 1964 — Plesna revija v Velenju
22. 8. 1964 — Plesni turnir za prvenstvo Reg. Slatine
29. 8. 1964 — Izvolitev miss Rogaška Slatina
4. 9. 1964 — Družabni večer v hotelu Celeia, Celje
13. 9. 1964 — Sportni ribolov na jezeru Braslovče
26. 9. do 4. 10. 1964 — Prireditve ob 300-letnici Rogaške Slatine z otvoritvijo »Nove terapije«.

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Sobota, 30. maja 1964 ob 19. uri: Sean O'Casey: Senca pravega moža. Abonma za delovne organizacije in izven. Vstopnic vseh vrst je še dovolj na razpolago.

Nedelja, 31. maja 1964 ob 15. uri: Smeh ni greh — večer poljske satire. Gostovanje v Apačah.

Nedelja, 31. maja 1964 ob 20. uri: Smeh ni greh — večer poljske satire. Gostovanje v Gornji Račgoni.

Torek, 2. junija 1964 ob 20. uri: Alexandre Rivemal: Rezervist. Gostovanje v Grižah.

Sobota, 6. junija 1964 ob 20. uri: Alexandre Rivemal: Rezervist. Gostovanje v Trstu.

Nedelja, 7. junija 1964 ob 20. uri: Alexandre Rivemal: Rezervist. Gostovanje v Trstu.

IZLETNIK

Vabimo vas na naše izlete:

1. ZÜRICH—LONDON—PARIS—MÜNCHEN — 9-dnevno potovanje z vlakom;
2. CARIGRAD—SOFIJA — 8-dnevno potovanje z vlakom;
3. FIRENZE—RIM—NEAPELJ—CAPRI—BENETKE—TRST — 9-dnevno potovanje z vlakom;
4. PARIS—NICA—MONTE CARLO—MILANO — 9-dnevno potovanje z vlakom;
5. KIJEV—LENINGRAD—MOSKVA — potovanje preko BUDIMPESTE z vlakom (spalni in jedilni vagon) — avion;
- 14-dnevno potovanje;
6. ATENE—SOLUN—PELOPONEZ—DELFI — 9-dnevno potovanje;
7. BUDIMPESTA — 2-dnevno potovanje z avtobusom;
8. DUNAJ — svetovna cvetlična razstava 5 in 4-dnevna potovanja z avtobusom;
9. GRČIJA — 10-dnevna ekskurzija za maršante vseh šol;
10. TRST in BENETKE — stalni 1 in večdnevni izleti z avtobusi;
11. KOROŠKA — 1 in večdnevni izleti z avtobusi;
12. PO GORENJSKI—PRIMORSKI — 2-dnevni izleti z avtobusom za kolektive;
13. PLITVICE — dvodnevni izlet z avtobusom za kolektive;
14. PO ISTRI — dvodnevni izlet z avtobusom za kolektive;
15. PO DOLENJSKI — dvodnevni izlet z avtobusom za kolektive.

IZLETNIK VAM NUDI:

- organizacijo izletov in prevozov strokovnih ekskurzij z modernimi turističnimi avtobusi po domovini in v inozemstvo;
- posredujemo vam nabavo potnih listov in tujih vizumov v najkrajšem času;
- vršimo menjavo valut;
- vršimo rezervacije v spalnih vagonih in na JAT avionih, rezervacijah za letni odidi;
- v prodaji imamo avtokarte Slovenije in Jugoslavije, turistične karte Slovenije ter avtobusne in železniške vozne rede.
- Poslovne prostore imamo v Celju na Titovem trgu, številka 3 pri Avtobusni postaji. Telefon 28-41, poštni predal 162.

Se priporočamo za cenjena naročila.

IZLETNIK CELJE

Komisija za delovna razmerja
KERAMICNE INDUSTRIJE LIBOJE

razpisuje

prosta delovna mesta za:

- KLJUČAVNICARJA
- MATERIALNEGA KNJIGOVODJO
- VODJO ODDELKA PREDORNIH PEČI

Pogoj za prvega je kvalificiran ključavničar, za naslednja dva pa srednja strokovna izobrazba.

Osebnih dhodki po pravilniku o delitvi OD.

Rok za prijavo velja do zasedbe delovnih mest.

DRUGO VELIKO NAGRADNO ŽREBANJE

KOMUNALNA BANKA CELJE s podružnico CELJSKO MESTNO HRANILNICO in ekspoziturami objavlja drugo veliko nagradno žrebanje

V pošte pridejo vsi vlagatelji, ki bodo v času od 1. aprila do 30. junija 1964 vložili na hranilno knjižico najmanj 50.000 din in to vlogo vezali na odpovedni rok od 12 mesecev dalje in vlagatelj, ki bodo vložili najmanj 100.000 dinarjev in ta znesek vezali za dobo 3 do 12 mesecev.

Take vloge sprejema Komunalna banka Celje, Celjska mestna hranilnica in ekspoziture v Zalcu, Mozirju, Laškem, Slov. Konjicah, Smarju pri Jelšah, Sentjurju, Brežicah, Videm-Krškem in Sevnici.

Nagrade:

- 1 MOPEĐ
- 1 TELEVIZOR
- 1 ŠIVALNI STROJ
- 1 HLADILNIK
- 1 SESALEC

Žrebanje bo dne 10. julija 1964, izid žrebanja pa bo objavljen v časopisih Večer in Celjski tednik.

Razen žrebanja imajo vlagatelji še to ugodnost, da se njihove vloge obrestujejo po višji obrestni meri od 5,5 do 7 %.

VLAGAJTE SVOJE PRIHRANKE, KORISTILI BOSTE SEBI IN SKUPNOSTI!

KOMUNALNA BANKA CELJE

Služba družbenega knjigovodstva pri NB Jugoslavije podružnica 603-11 Celje

razpisuje več prostih delovnih mest

SAMOSTOJNIH REFERENTOV

za matično podružnico v Celju in za ekspozituro Laško.

Pogoj: srednješolska izobrazba.

Prošnje je vložiti do 5. junija 1964 v sekretariatu SDK Celje.

RAZPIS

Razpisna komisija pri Cestnem podjetju v Celju

razpisuje delovno mesto

DIREKTORJA

Pogoji: diplomirani gradbeni inženir ali gradbeni tehnik za nizke gradnje z večletno prakso na vodilnih delovnih mestih na nizkih gradnjah.

Prijave z navedbo dosedanjega dela je poslati do 15. junija t. l. na naslov: Cestno podjetje v Celju, Jurčičeva ulica št. 1, razpisna komisija.

Trgovsko podjetje

»TEHNO-MERCATOR«

na veliko in malo - Celje

sprejme v uk

večje število vajencev

za prodajalne v Celju, Zalcu, Preboldu, Vranskem, Šoštanju in Smartnem ob Paki.

Pogoj za sprejem v uk je uspešno končana osemletka in primerno zdravstveno stanje.

Interesenti naj pošljejo lasnoročno napisano prošnjo na upravo podjetja Celje, poštni predal 169 najpozneje do

15. junija 1964.

ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT

Še enkrat »nešportno obnašanje - ali kaj«?

Verjetno še bolj kot Senovčane prvi članek je mene — prav tako tudi javnost v Vojniku in verjetno še koga — presenetil drugi članek pod zgornjim naslovom. Ker pa drugi članek (objavljen v 20 št. CT — 22. maja 1964) ni le polemiziral odgovor na moj prvi članek, temveč ima namen, razen braniti izredno nešportni izpad nogometašev iz Senovega, tudi moralno in politično deskreditirati mene, kot pisca prvega članka, sem prisiljen dopolnilno informirati javnost in razjasniti nekatere stvari v zvezi s tem dogodkom.

Ker sem imel ob branju odgovora oziroma drugega članka vtis, da tovariši, ki odgovarjajo niso pazljivo in v celoti prebrali prvega članka, se sklicujem tudi nanj, ker nekatere stvari ne bom ponavljal.

Tudi sam ne mislim polemizirati s tovariši iz Senovega — saj v tem primeru ne, čeprav menim, da je pravilno usmerjena polemika zdrava, se zlasti, če ima namen odpravljati slabosti in konfrontirati različna stališča — ker menim, da je stvar jasna in da se tako »otipljivo« agrumativni odgovor in primitivno izgovarjanje na sodnika (zanimljivo bi bilo tudi še njegovo mnenje, ker ga tovariši iz Senovega nesramno in neosnovano blagotito in dolžijo nečesa, kar ni res) niti v osnovi ne spremeni dejstva, da so nogometaši Senovega napravili nešporten izpad — oziroma ga je napravil »star in neoporečen nogometaš« — katerega je bilo potrebno ostro obsoditi (ne glede na »tridesetletno tradicijo«).

Se zlasti me čudi, da meni očitano enostransko pisanje ni pripomoglo k odpravi te napake iz strani tovarišev iz Senovega, ki niti z besedico ne omenjajo nešportnega vedenja

kapetana — oziroma vratarja njihovega moštva, udarca v sodnika — levega krila Senovega, poškodbe domačega igralca Ipd. (Verjetno pisec tega članka niso bili — vsaj tisti ne — prisotni na tekmi, ker bi verjetno bolj objektivno ocenjevali dogodke in tudi našli kakšno besedo graje za svoje moštvo.) Še zlasti nerazumljivo pa so trditev, da so »iz publike metali kamenje,« (ki pa sploh ni v bližini igrišča) »da je publika vdrla na igrišče« (tudi ta je iz trite izvlita) Ipd. Te trditve blagotito športno občinstvo v Vojniku, ki sicer bodri svoje moštvo — ne »podpira« pa ga z nešportnimi dejanji. Drži pa, da so se gledalci enkrat približali preveč igrišču, po intervenciji so se takoj odstranili na predpisano razdaljo.

Enako nerazumljiva je trditev, da ni bilo delegata, ki je dvakrat zahteval izkaznice — a jih ni dobil — pa tudi zapisnika o tekmi tovariši iz Senovega niso hoteli podpisati.

Za abstinenco enega stranskega sodnika pa ni kriv Vojnik in bo verjetno prizadeti sam kaznovan od sodniške organizacije.

Dodela neodgovorno pa je »mnenje«, ki dvomi v športno poštenost Vojnika (zelo me zanima od koga so tovariši tako »dobro« informirani?)

V dveh letih nastopanja ni bil izključen noben igralec Vojnika in na nobeno tekmo, ki je bila v Vojniku ni bil dan protest. (ali lahko trdite tovariši za Senovo isto?)

V celoti pa se strinjam, da v CT tudi tekmovalna komisija pri Celjski nogometni podzvezi spregovorila svoje. Da pa bi ne izpadel nekonstruktiven predlagam obema (Senovem in Vojniku)

a) da se sestanejo na skupnem sestanku

odborov nogometnih sekcij pri društvih TVD Partizan in

b) da odigrajo takoj po končanem prvenstvu dve prijateljski tekmi (eno v Senovem in eno v Vojniku).

Menim, da je to ena od poti, da se športni odnosi na relaciji SENOVO—VOJNIK normalizirajo in da se »spor« izgubi na zelenem igrišču in ne le za zeleno mizo.

Dagmar Suster

Tudi Naraks na atletski stezi

Te dni nam je član AD Kladivar, Jani Primožič, ki je trenutno na odsluženju kadrovskega roka poslal pismo, ki ga je posvetil svojem tovarišu, Francu Naraksu.

Dragi Jani, hvala za pismo. Upajmo, da ni zadnje; morda nam bi kdaj prihodnjič napisal o svojem treningu. Sicer Ti pa želimo vse najboljše in Ti pošljamo iskrene pozdrave.

Uredništvo

Celje, mesto atletike, slovi široko po domovini tudi po zaslugi atletov. Mnogi so, ki so ponesli ime tega mesta daleč v svet. Nekateri od teh slavljencev so šprintarice že obesili na klin, druge pa je pritegnil vojaški opas.

Prav zdaj, ko prehaja sezona v polni tek, se bodo nekateri poznavalci atletike spraševali, kje je dolgoletni tekač na srednje proge — Franc Naraks. Mnogi so že nanj pozabili, misleč, da zanj ni več atletike. Vsi, ki tako mislijo, so se zmotili in prav AD Kladivar bi v jesenskem času moralo računati tudi na Naraksa, saj bo takrat odslužil svoj kadrovski rok.

Ze minulo sezono ni nosil belega dresa, pač pa mu je na prsih tical znak JLA. Po prihodu v JLA je bila atletika nekoliko zapostavljena; ni bilo časa za intenzivne treninge. Vendar tudi to stanje ni trajalo dolgo, saj ima atletika tudi v JLA svoje vidno mesto. Zdjaj je Naraks že nekaj mesecev v posebni enoti, kjer vsak dan pridno trenira pod strokovnim vodstvom trenerja. Njegov sodelavec in bodritelj je bivši državni rekorder, Drago Štrifot.

Naraks je pri treningu marljiv in vztrajen; zato je že na prvih tekmah dosegel odlične rezultate. Tako je v teku na 800 metrov dosegel čas 1:53,0 in drugo mesto za Grujčičem. Za seboj pa je pustil Kovača in Rubežiča. Tudi prvi start na 1.500 metrov je bil uspešen, saj se je končal z rezultatom 3:54,7. Ta uspeh mu je prinesel prvo mesto.

Upajmo, da bo Naraks kmalu med kandidati za državno reprezentanco.

Jani

KONTROLNO TEKMOVANJE STRELCEV

Najboljši strelci in strelke Slovenije so se pred kratkim zbrali na drugem kontrolnem tekmovanju v Ljubljani. Sodelovali so tudi najboljši celjski strelci, ki so dosegli nekaj dobrih rezultatov. Odlično je streljal Jože Tržan, ki je z MK pištolo Drulov nastreljal 527 krogov, kar je za dva kroga bolje od državnega rekorda. Vendar ta rezultat ne bo priznan, ker se prizna samo tisti, ki je dosežen na državnem prvenstvu ali višjem tekmovanju.

Tekmovanje je sodilo tudi kot izbirno za sestavo republiške reprezentance. V vsaki disciplini so se v reprezentanco uvrstili prvi štirje. Rezultati in mesta, ki so jih dosegli Celjani, pa so bili:

MK pištola proste izbire: 1. Jože Tržan 540, 3. Strajhar 530, 6. Mejavšek 523. MK pištola Drulov: 1. Jože Tržan 527, 2. Strajhar 516, 4. Mejavšek 500; vojaška puška 3 krat 20: 4. Jože Tržan 504, 6. Jager 496, 12. Rozman 473; MK puška serijske izdelave 3 krat 20 — člani: 4. Polde Tržan 498; mladinci: 2. Pihlar 497, 3. Seršen 496, 7. Brečko 465; MK puška proste izbire — člani 3 krat 40: 3. Jager 1094, 6. Petrovič 1016; mladinci — 3 krat 30: 1. Pihlar 797, 4. Seršen 781, 5. Brečko 775. E. S.

ODBOJKA

V tekmi druge republiške lige za moške je ekipa iz Sempetra premagala moštvo celjskega Partizana 3:0.

Praznični rok je ostala tudi ženska vrsta celjskega Partizana, ki je na drugem republiškem turnirju izgubila oba dvoboja in sicer proti Mariboru 3:0 ter proti Brestanici 3:1.

NOGOMET V OKRAJNI LIGI

V šestnajstem kolu prvenstvenega tekmovanja v obeh skupinah okrajne nogometne lige so bili doseženi naslednji rezultati:

VZHODNA SKUPINA: Store—Konjice 1:3 (izven konkurence), Brežice—Senovo 5:0,

SLABA UVRSITITEV

Republiško prvenstvo podzveznih pionirskih moštev je končano. Celjski ekipi sta dosegli četrto (Celje II) in šesto mesto (Celje I). Naslov republiškega prvaka je osvojila ekipa Ljubljane.

Celjski pionirji so igrali takole: Celje I—Ljubljana 0:1, Celje I—Koper 3:1 ter Celje I—Maribor 1:4. Celje II—Maribor 1:0, Celje II—Kranj 0:1 ter Murska Sobota—Celje II 4:3.

TURNIR DESETORICE?

V nedeljo je komisija za namizni tenis pri Okrajni zvezi za telesno kulturo izvedla svojo zadnjo prireditev v letošnji sezoni, ki pa je bila slabo zasedena, saj je namesto po deset igralcev v obeh skupinah (za pionirje in članice) nastopilo le 6 pionirjev ter le dve članici.

Pri članicah je Rakunova iz Smartna ob Paki premagala Celjanko Gajškovo s 3:0. Pionirji pa so se zvrstili takole: 1. Poznič, 2. Z. Mravljec, 3. M. Mravljec (vsi Partizan Celje), 4. Povše, 5. Hrmanec in 6. Prašnikar (vsi Smartno ob Paki).

ROKOMET V STAJERSKI LIGI

Po zmagi ekipe iz Brežic nad celjskim Partizanom 16:8 bo vprašanje prvega mesta na lestvici odločila tekma med brežiškimi rokometarji ter moštvom ZRK Celja.

Celjski železničarji so v nedeljo premagali Velenjčane s 25:18.

DROBNE SAHOVSKE

V Ljubljani je bilo srednješolsko, prvenstvo Slovenije v šahu. Na turnirju je sodelovala tudi ekipa celjske gimnazije, ki je zaradi osvojenega prvega mesta lani, sodelovala v polfinalnem srečanju. Tu je premagala ekipo gimnazije iz Kočevja 5:3, v finalnem srečanju pa so šahisti druge mariborske gimnazije premagali Celjane z visokim rezultatom 6:2.

Na prvenstvu celjskega šahovskega kluba za letošnje leto je trenutno stanje naslednje: Oder 5, Pešec 3 in pol (2), Jazbec 3 in pol, Pertinac 3 (1), Primožič 3, Strajha 2 in pol (3) itd.

V počastitev dneva mladosti je organizacija rezervnih oficirjev in podoficirjev priredila brzopotezni turnir, ki je dal naslednje rezultate: Invalid 9, UROP 8, JLA 6 in ZB 1 točko.

KOMENTAR

SLABA ZETEV

Ce izvzamemo tekmo izven konkurence, v kateri je Kladivar visoko premagal drugo moštvo Maribora (rezultat 6:2), je dalo deseto kolo spomladanskega dela tekmovanja v slovenski nogometni ligi zelo slabo žetev. Ta ugotovitev velja za obe ostali celjski ligaski enajstori, zlasti pa še za Olimp, od katerega smo morda pričakovali nekaj nemogočega.

Mariborski železničarji so se krepko oddolžili svojim celjskim stanovskim tovarišem za lanski poraz. Tokrat so zmagali Mariborčani z rezultatom 7:3.

Olimp je v srečanju z Delamarisom popolnoma zatajil. Z zmago 6:0 si je Delamaris ustvaril solidne pogoje za obstanek v ligi, medtem ko je Olimpova usoda več ali manj že znana, pa čeprav obstajajo še teoretične možnosti, da se reši nevarnega dna.

Na lestvici vodi Kladivar z 32 točkami; medtem ko je ekipa Celja na osmem mestu z 18 točkami, je Olimp zadnji s sedmimi točkami.

V prihodnjem kolu bo najbolj zanimiva tekma med Kladivarjem in trboveljskim Rudarjem. Glede na to, da so lansko jesen v Trbovljah zmagali Celjani z 2:0, lahko pričakujemo, da Kladivar tudi v povratnem dvoboju ne bo zatajil. Celjani bodo v Kidričevem igrali proti Aluminiju, torej proti moštvi, ki je lani v istem dvoboju doseglo nepričakovano zmago 4:2. Olimp bo igral tekmo izven konkurence z drugim moštvom Olimpije.

NOV ŠPORTNI OBJEKT V VELENJU

Učenci osnovne šole Mihe Pintarja-Toleda v Velenju že drugo leto pridno gradijo svoje solsko igrišče. Seveda ni manjkalo žuljev, ko so ravnali veliko površino 60 krat 70 metrov, ko so izkopali nad 300 m drenažnih kanalov, zravnali, povaljali in raznosili nad 300 kamnov ogorkov, kamenja in humusa. Učenci so z učitelji sami opravili vrsto zahtevnih

del. Tako so sami uredili stezo in izdelali robnike zanj, uredili naprave za skok v višino in daljino, metišče za krogo itd. Razen tega so posejali travo, nasadili drevesa in okrasno grmičevje, zasadili žlvo mejo itd.

Slavnostna otvoritev telovadlišča bo prve dni junija, ko bodo pripravili tudi nastop.

Veličastna parada

(Nadaljevanje s 1. strani)

Vedrina, ki je prevečevala nedeljsko paradu mladosti, je bila brez dvoma plod trudapolnih priprav mladinskih vodstev, vzgojiteljev in drugih činiteljev. Celje že dolgo ni doživelo tako veselega dopoldneva in pisanega v paradi, vse je bilo delo otrok v okviru tehničnega pouka in likovne vzgoje. Dijaki srednjih šol so poskrbeli za humor: Transparent kot diagram učnega uspeha, ki na pogled (kdo bi vedel zakaj?) tako močno pada je vzbujal smeh kot oni, na katerem je

1100 dijakov »prosil« vsaj za eno stipendijo. Ni pa jasno, kaj so menili z geslom: Najhujše je za nami...? Če gre za šolske zadeve, so bili prehitri.

Eno brez dvoma drži. Začenja se obdobje, ki bo vedrejšje in bogatejše. V takem vzdušju smo proslavili dan mladosti, 72. rojstni dan predsednika Tita, kateremu so z zborovanja mladi občani Celja poslali plamteče pozdrave.

Kr.

RADIO CELJE

Od prvega junija dalje pa vse tja do sredine septembra, to je v tako imenovanem poletnem obdobju, bodo v programu celjskega radia nastopile določene spremembe. Tako bo v tem času izstala radijska šola za starše, pa tudi oddaja V galeriji kulturnih in zgodovinskih značilnosti. Sledijo bo v petek, 19. junija zamenljiva turistična oddaja, ki bo zatem na programu vsak drugi petek do 11. septembra.

Tudi v tednu od 1. do vključno 7. junija bo kronika vsak delavnik ob 17.00, obvestila ob 17.10, plošče po željah ob 17.35 ter zabavna glasba in reklame ob 17.45.

V kroniki ima svoje stalno mesto tedenski filmski pregled (ponedeljek), zatem sestavek: Pozor, nimaš prednosti (sreda) ter zapis iz dnevnika celjskega gledališča (četrtek).

Ostale govorne oddaje pa se bodo zvrstile: ponedeljek, 1. junija ob 17.25

— športni pregled;

torek, 2. junija ob 17.25

— mladinska oddaja;

četrtek, 4. junija ob 17.25

— radijska univerza.

V nedeljo, 7. junija pa bo imela celjska radijska postaja naslednji program: 12.00 — pogovor s poslušalci, 12.10 — obvestila, 12.15 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.25 — glasba za dober tek in reklame ter ob 12.45 — Fran Roš: Dekle naših sanj.

Radio Celje oddaja ob delavnikih od 17. do 18. ure, ob nedeljah pa od 12. do 13. ure; vsakokrat na srednjem valu 202 metra.

SLOVENIJALES — Ljubljana, podjetje za izvoz, uvoz in notranjo trgovino lesa in lesnih izdelkov

sprejme v redno delovno razmerje v svoji poslovni enoti Celje

DVA SKLADIŠČNA DELAVCA, za delo na lesnem skladišču;
DVE SKLADIŠČNI DELAVKI, za delo v skladišču furnirja;
DVA NOČNA ČUVAJA — upokojenca s honorarno zaposlitvijo čuvaja skladišča lesa na debelo v nočnih urah;
DVA UCENCA ZA TRGOVINO S POHISTVOM IN LESNIMI IZDELKI.

Osebnih dohodki po pravilniku o razdelitvi osebnih dohodkov, ki niso nižji od 25.000 din mesečno za delavce in čuvaje.

Pismene ponudbe nasloviti na naslov: Komisija za sprejem in odpust delovne sile pri Slovenijales — poslovna enota Celje in iste osebo predložiti v predstavništvo podjetja »SLOVENIJALES« Celje, Zidarska 15.

Razpis velja do izpolnitve delovnih mest.

Ves teden je Kamedširo večer za večerom žagal, sekal, tolkel, zbijal in pribijal, dokler se ni stemnilo in dokler si nekega dne ni zadovoljen pomel dlani — bil je gotov.

Otvoritev Kamedširove japonske kopalnice je bila majhekna svečanost. Kamedširo je tekel pred drugimi k barakam in hitro podkuril. Kmalu se je nad pločevino dvigala gosta para in polnila malo kolibico, v kateri je bilo komaj prostora za enega moža. Medtem so prišli tudi tovariši prepoteni in umazani. Kamedširo je s klavirnim nekakrat udaril ob obešen kos tračnice, da je rezko odmevalo med barakami. Može je prihajali v vrsti. Pred koritom so se slekli, obesili kimone na kol, potem pa so dobili vsak svoje vedro vroče vode. Eden za drugim so se najprej pošteno namilili in se pod preprostim tušem pošteno sprali. Največji užitek pa je bil, ko so nagci zlezli po lestvi v kolibo in se pet minut čep naslanjali v gosti pari.

Nikomur ni padlo na misel, da bi Kamedširo ne plačal dva centa, kakor so se domenili. Kamedširo je kopalnico zgradil, bil je kopalnični mojster, drgnil jih je po hrbtu — nudil jim skratka užitek, kakršnega si niso privoščili od dne, ko so odšli z doma.

Tako je bilo poslej vsak dan. Zadnji, ki se je opral in počepal nad pojenjajočim ognjem v pari, je bil Kamedširo. Kopel mu je dobro dela, še bolj pa izkupiček, ki je z dnevi raste v kupček svetlih dolarjev.

Kopalnica je Kamedširo prinašala posebne dohodke. Toda naj je še tako trdo delal, ni bilo ravno lahko zbrati večjo vsoto denarja. Prišli so vmes tudi nepredvideni izdatki...

Leta devetnajststega je Japonska bila v vojni z Rusijo. Nekega dne je tolmač Iši razglasil:

— Prišel bo odposlanec našega presvetlega cesarja. Zbral bo prispevke za cesarsko armado in mornarico. —

Iši je nalašč za trenutek utihnil, da bi dal večji poudarek naslednjemu stavku:

— Jaz bom dal enajst dolarjev. —

S tem je Iši zakoličil povprečno vsoto in dal vedeti, da se Japonci pač ne more osmešiti s piškavim drobižem. Može so sicer računali koliko truda terja taka okrogla vsota, toda zborovanje se je spremenilo v licitacijo zavesti in privrženosti vsakega posameznika:

— Petnajst dolarjev! —
— Dvajset dolarjev! —
— Petindvajset dolarjev! —

Tudi Kamedširo se je zrinil naprej in pomahal s svojo široko dlanjo:

— Jaz bom dal vse, kar sem zaslužil s kopalnico. Sedemdeset dolarjev! —

Navdušen »Banzai!«, kar po japonsko pomeni toliko kot hura, je odjeknil med barakami. Mnogi so jokali, ko so v vrsti šli mimo budističnega menihi, polagali svoje prihranke na pladenj in prisegali na nezlomljivo zvestobo cesarju...

Stiri mesece kasneje je tresčala v taborišče novica, da je admiral Togo strahovito potolkel rusko mornarico. Kamedširo je takrat ponorel od veselja in navdušenja. Solze so ga oblivale ko je govoril:

— Zdi se mi, kakor da bi mojih sedemdeset dolarjev poslalo ruske ladje na morsk dno... —

— Tako je! Da, tako tudi je! mu je zagotavljal Iši. Ta denar, ki smo ga zbrali, simbolizira naš japonski duh, naš nesmrten japonski duh. Če svetli Teno govori Japoncem, ga slišimo vsi pa če smo v najoddaljenem koncu sveta.

Potem so poklekli v rdeč prah in pobožno molili, da bi Nipon nikoli ne zapustila zmagovita sreča.

KAMEDŠIRO IN SINOVI

Trinajst let... Trinajst let je Kamedširo vstajal debelo uro pred drugimi, da je nasekal drva, napolnil kad in vedra za kopalnico. Trinajst let so drugi v miru zajtrkovali, on pa je goltal svoj riž in ribo med potjo na polja. Trinajst let je tekel pred drugimi k barakam, podkuril ogenj, trinajst let je zadnji počepal v blagodejno paro in zadnji legal k počitku v dolgo barako. Z globokim upanjem je pričakoval dan, ko se bodo njegovi prihranki približali zaželeni vsoti. Stiristo svetlih dolarjev in še kupček povrhu za stroške potovanja domov...

Toda denar mu je nerazumljivo drsel med prsti, čeprav ni kartal, čeprav v njegovem življenju na Kaukaiju ni bilo ne žensk, ne pijače. Komedširov patriotizem je bil, tovarštvo je bilo

tisto, kar mu je vedno znova topilo prihranke. Če je kateri Kamedširov rojak potreboval denar je prišel moledovat.

— Zakaj si denarja ne izposodiš pri japonskem bankirju v Kapaai? je vprašal Kamedširo.

— Kdor si v Kapaai sposodi enainosemdeset centov, mora na dan naslednjega izplačati vrniti enkrat toliko, — je odvrnil vsak skrušeno.

Res je bilo tako. Noben belec ni tako grdo odiral azijskih delavcev kot Azijci sami. Tako se Kamedširo ni mogel upirati, posojal je in posojal...

Nekateri Japonci so težko vzdržali samsko življenje. Leta in leta brez žene na Kaukaiju je bilo res težko zdržati. Zato so nekateri na-

vkľub velikim stroškom poklicali žene iz Japonske. Taki dogodki so terjali izdatke za ves camp. Zenin se je moral fotografirati pri fotografu v Kapaai, kupiti ladijsko vozovnico za nvesto, potovati v Honolulu po potrebne papirje, ki tudi niso bili zastoj. Navadno so se stroški povečali še za kolikor toliko dostojno obleko in ko je bil zakonski par skupaj so prišli tudi otroci. Tako je Komedširova »blagajna« dostikrat shujšala tudi zaradi družinske sreče drugih.

Največje izdatke pa je Kamedširo utrpel zaradi partiotizma. Prišel je budistični pridigar in govoril o nameravani gradnji spomenika padlim junakom. Prišel je uradnik japonskega konzulata iz Honolulu, da bi govoril rojakom o življenju v domovini, kako kraljestvo vzhajajočega sonca sveti in kako zdravje služi božanskega cesarja. V Kapaai je uradnik pustil neporavnani hotelski račun. V Honolulu so gradili zdaj japonsko šolo, zdaj prečudovit in razkošen budistični tempelj. Potem je izbruhnila svetovna vojna in spet je bilo treba darovati za vojaške bolnice, za orožje armade njegove cesarske visokosti. Vedno je bil Komedširo tisti, v katerega so se v pričakovanju uprle oči vseh — bo Komedširo dal največ? Kamedširo je dal največ.

Pogosto je Kamedšira obšel strah, da nikoli več ne bo videl Japonske, s snegom pokritih in morjem oblitih hribov v okolici Hirošime. Obšel ga je strah, da bo vse življenje ostal brez hišice med riževimi polji, brez žene, ki bi mu stregla in brez otrok, ki bi mu razveseljevali trudapolno vsakdanjost. Naposled ga je zgrabila neustavljiva želja. Bilo je to na pomlad leta 1915. Komedširo je imel že trinideset let na plečih in leta so tekla kot voda po ceveh od črpalke v korito njegove kopalnice. Sklenil je, kar so sklenili že mnogi pred njim:

— Za nekaj časa bom moral pozabiti na vrnitev domov. Za prihranke, ki jih imam, si bom od doma oskrbel ženo. —

Kamedširo je vedel, da bo moral za to odšteti 150 dolarjev in da se bo čas njegovega bivanja na Hawaijskih otokih podaljšal za tri ali štiri leta. Toda vseeno je Kamedširo prosil Iši-sana, da mu je napisal pismo za mater.

Tudi Iši-san je bil Kamedširovih misli. Potem je Iši počepnil, razgrnil papir in s čopičem naslikal dvoje pisem. Zase in za Kamedšira.

Devet tednov sta oba nestrpnost čakala na pismo od doma. Kamedširo je mati pisala:

— Pošiljam ti sliko gospodične Sumiko, ki je pripravljena biti tvoja žena... —

Iz pisemske ovojnice je na razmetano posteljo padla svetla fotografija z hrbtom navzgor. Nekaj trenutkov jo je Kamedširo pustil tako ležati, potem pa jo je s tresočo roko v zadregi obrnil in s konci prstov dvignil pred oči. Iz širokih prsi se mu je izvil vzklík:

— Poglejte no, kako je lepa! —

ARKADIJ AVERCENKO

Čuden slučaj

Slikar Semiglazov se je odločil, da bo na jesenski razstavi, ki jo prireja Zveza mladine, razstavil dvoje del: Avtoportret in Njo — portret svoje žene.

Obe sliki sta že čakali v njegovem ateljeju. In kadar se je slikar raznežil ter objel ženo okrog ledij, je vžičeno govoril:

»Vem, da jih kritika ne bo priznala. Ti topoglavi kreteni ju bodo razblinili v prah in pepel! Mar me to briga. Umetnost je nad vsem, zato bom slikal vedno tako, kakor bom občutil. Kar vidim jih. Le zakaj je ženin trebuh moder in zakaj njene prsi tako ogromne,« bodo cvlili. »Zakaj je eno oko višje od drugega? Zakaj so na rdečem obrazu črne packe?« Hm, poznam to karavaho idiotov v oazi umetnosti!«

In ravno, ko je znova razpravljal o tem, je v atelje vstopil bolehen starc.

»No, oprostite,« je piskajoč zašepetal starc. »Veste, slikarstvo je moja strast. In zato hodim iz ateljeja v atelje in iščem genialne ljudi.«

Slikarjeva žena je radostno vzkliknila: »Če je tako, — kaj potem mislite o slikah mojega moža?«

Po desetminutnem ogledovanju je starc vprašal: »No, kaj je pravzaprav to?«

»Jaz in moja žena,« je dejal slikar.

Starac se je iznenada obrnil in vzdihnil:

»Ne, to niste vi! Mar menite, da ste takšni?«

»Da!«

»Poglejte! Zakaj je vaše mlado lice pokrito z zloslutnimi črnimi pegami. Zakaj je eno oko tako zatečeno in zakaj raste ena roka iz lopatice, druga iz vrata. Zakaj so vaša usta kriva? In vaša soproga — ne verjamem, da je takšna.«

»Hm,« se je pomilovalno zmrdnil slikar. »Sleci se!« je ukazal ženi in genialno gledal starca.

Po dolgem prerekanju je starc odšel do vrat in vzdihnil. »Bog daj, da bi bila podobna slikam,« ter odšel.

In nenadoma se je slikarjevo lice popačilo, roke so se mu skrivile kot pohabljenca, na prsih mu je zrastle grba, kot jo je sam lahkomišelnost nanesel na platno. In žena? Modrikast trebuh je zatekel, čudovite bradavice na skoraj deviških prsih so porumenele. Čutil si kugo, gobavost, revmatizem in tisoče drugih odvrtnih bolezni, ki so nenadoma našle krasno telo. In začuda, bila sta nalik portretoma.

Slikar si je obrisal solzo iz preostalega očesa in objel ženo.

»Nesrečnica...« je dejal. »Ne približuj se mi,« se je zgrozila žena.

»No,« je zlobno dejal slikar. »In ti si lepa?«

Takrat pa se je žena vrgla na portret in ga scejfrala, za njo pa je to storil tudi sam genialni ustvarjalec. In glej, ko sta strgala sliki, sta znova postala takšna, kot sta bila popreje.

Sedaj je razstava ravno v teku. Žal pa mi je organizator sporočil, da nimajo najboljših eksponentov, ker je slikar Semiglazov v nastopku umske pomračitve raztrgal svoji najboljši deli: Njo portret in svoj »Avtoportret«.

SREČA

Ko je bil Twain urednik literarne rubrike pri nekem časopisu, je dobil med drugimi prispevki nekaj slabih pesmi pod skupnim naslovom »Zakaj še živim«. Twain je pesmi vrnil s pripombo: »Ker so prišle po pošti.«

SMEH PRI
NASV
GOSTEH

Diverzant na Marsu

Na Marsu so sklenili zidati šolo v ulici H₂O. Razpisali so natečaj, da bi lahko izbrali najboljšega izvajalca gradbenih del, ki pa bi bil tudi najcenejši.

Troje marsovskih podjetij se je lotilo zadeve po stari navadi. Predstavniki vseh treh podjetij so sedli k obloženim mizi in modrovali:

— Kaj bi vsi trčili čas. Zreba jmo, kdo naj izdela načrte. —

— Tako je! Izreba jmo naj gradi. Vsi ostali bodo z istimi načrti ponudili višjo ceno, da bo naš izbrane zmagal. —

Prisel je dan predložitev ponudb. Podjetje A je ponujalo šolo za 120 milijonov marsiandrov.

Podjetje B je ponujalo gradnjo za 118 milijonov.

Podjetje C pa je bilo najcenejše — 115 milijonov.

Nenadoma pa se je pojavil diverzant, ki ga k pogovoru ob obloženih mizi niso vabili. Premajhep in preneznaten se je zdel veliki trojici. Zdaj pa je bil tu in ponudil novo šolo, zamislite, za borih 90 milijonov marsiandrov. Sramota, takle zakotnik!

Kako se je to zgodilo? Morda hote, morda pomotoma je podjetje D prišlo na dan z realnimi cenami.

Marsovci so bojaželna bitja. Zato so zastopniki podjetij A, B in C sklenili s ceneno gradnjo zadušiti podjetje D v njegovem lastnem gnezdu. Znano je, da Marsovci živijo v gnezdih.

Dogodek na Marsu ni treba primerjati s kakšnim zemeljskim primerom.

MED ARHEOLOGI ČEZ TISOČ LET

— ... Tule dva Četana sta umrla pred tisoč leti. Prvi je umrl aprila, drugi pa ob koncu maja 1964. leta. —

— Kolega doktor profesor. Kako ste mogli tako točno ugotoviti? —

— Kako ne bi? Prvi je umrl zaradi pomanjkanja beljakovin, drugega pa je zadela kap, ko je zvedel za nove cene mesa ... —

Bolnišnica v Grumu je lahko sprejela okrog 350 ranjencev. Toda tudi ta je kmalu postala pretesna, ker je število ranjencev stalno naraščalo. Zaradi tega smo morali odpirati nove bolnišnice. Povsod kjer je bilo to mogoče, smo našim ranjencem dodelili naše osebe. Po vseh bolnišnicah, tudi po zavezniskih, smo za tovaršje organizirali resno politično delo. Naše biltene in razne druge materiale so ranjenci čitali vsak dan, tako da niti za trenutke niso bili odrezani od domovine. Do konca 1943. leta je bilo v Italiji že okrog 1.000 ranjenih tovarišev in tovarišic.

PRIHOD SANITETNE MISIJE
VRHOVNEGA STABA

Ob koncu decembra 1943 je pod vodstvom Dure Mestrovica prispela sanitetna misija Vrhovnega štaba in prevzela nadaljnjo skrb za ranjence. To je pomenilo za vse nas veliko olajšanje, ker so pod strokovnim vodstvom stvari zdaj stekle bolje. Ranjenci so se naprej prihajali z ladjami in letali in zanje smo ustanavljali nove bolnišnice, okrevališča in rehabilitacijske centre, kjer so jih zdravili in usposobili za nove borbe v domovini. Eno izmed skupin, ki je šla okrog 500 ranjencev, so prepeljali celo do Malte. Do konca vojne je skozi zdravstvene ustanove v Italiji šlo okrog 12.000 naših ranjencev, od katerih jih je okrog 700 tam umrlo.

Sprejemanje in namestitve ranjencev je bila za nas zelo važna oblika zavezniske pomoči. S tem smo predvsem reševali življenja tovarišev in mnoge od njih po okrevanju vrnil v borbene enote. Razen tega je to pomenilo občutno razbremenitev naših enot, ki jim tako ni bilo treba več v zelo težkih pogojih nositi s seboj ranjencev in razdvajati enote na zasebne in nosilne. To je prav tako učinkovalo na Splošno moralno borenje, ki so vedeli, da je v primeru, če bodo ranjeni, več možnosti za rešitev.

Vedenje naših ranjencev v Italiji je bilo primerno. Ti so svoje tegobe potrpežljivo prenašali, njihova edina želja je bila, da bi se čimprej vrnil v domovino. Odnos do zaveznikov in italijanskih prebivalcev je bil neoporečen. Tudi njihov odnos do zavezniskih novinarjev je bil vedno pravilen. O njih je bilo napisano mnogo reportaž in člankov, polnih občudovanja in spoštovanja. Naši ranjeni tovariši in tovarišice so se pokazali ob vsaki priložnosti kot naši

MAJSKE

Aj, Aj!

In spet je vkraj
en prvi maj,
dan mladosti
in še kaj!
Kot vedno še
spet direndaj
je napolnil
log in gaj.
V zvezke bulji
sim pa taj
četrtišolka,
ker je maj.
Srce razganja,
zdaj pa daj
ulomke vražje
razvozljaj!

AVE, AVE!

Ko vse je zbúdil
čar narave,
govedom vzklikali
smo — AVE!
Brezmesne b'le
so vse proslave,
telice pa so
rasle v krave.
Mesarji so se
šli »konklave«
do cene jim je
ne do slave.
A za občana
ni težave —
pač klorofil
seklja v ponjave.

OBVESTILO

Obveščamo vas, da ne moremo več tekmovali zaradi sledečih razlogov: Kakor vam je znano, da imamo vsako nedeljo pretep, ker imamo take igralce. Drugo nam ne zadostujejo finančna sredstva. Skratka bomo ostali klub in že v nedeljo ne bomo igrali. Za večje obrazložitve bomo se osebno zglasili pri vas.

Pismo od delovne discipline

Po dolgem Čajtu se spet oglašam iz enim Pismom, katero je napisano u specifičnem jeziku, iz napakam, katere so posledica objektivnih težav, ker jaz namreč ne obvladam dobro Slovenščine, kakor so v eni Občini u vezi z Problemi od obveščanja popolnoma prav konstatirali in kritizirali. Hvaležen sem jim za Kritiko, katera me bo sigurno naučila boljšega pisanja. Pričakujem, da

bojo to Pismo analizirali na kakši Seji in mi sporočili konstruktivne zaključke in pa ter Priporočila o izogibanju Napak.

Spričo navzlic tega, da imam ogromno učenja, ker sem tokom šolskega leta odlagal iz pridobivanjem znanja, zdaj pa se pouk približuje h koncu tega razreda, sem se odločil za eno Pismo od delovne discipline, katero sem zasledil v eni delovni or-

ganizaciji. Ko sem namreč prišel v organizacijo iz posebnim obzirom glede zaposlitve čez Počitnice, sem prišel najprej v Pisarno, katera je imela prosto delovno mesto, ker je bila prazna. V drugi pisarni je bil delovni človek, kateri me je uprašal, kako si upam hoditi po pisarnah in nekoga iskati. Rekel je, da naj počakam in da tisti, katerega čakam, tudi čaka na Servisu za popraviljanje avtov. Nato je pisarniška moč odšla u drugo pisarno, odkoder je zadišalo po pravi kaviči. Čez nekaj čajta je zazvonil telefon in eden, kateri je prišel in dvignil slušalko, je rekel: ne, Marice ni tukaj, je šla po opravkih v mesto... čez kako uro, če ne, pa sigurno do dveh... ga tudi ni... je bil pa je šel k avto Motorju, ker namreč kupuje avto pa mora dati skoz proceduro... referenta... ne, vam ga pri najboljši volji ne morem dati na telefon, ker je pravkar odšel na eno sejo... ne vem kam... o, jaz kakor vidite sem pa tu... prosim.

Nakar sem naprej čakal, kar je bila posledica od čakanja onega drugega na avto Servisu. Po eni uri so me pričeli gledati iz nezaupanjem, zaradi česa sem odšel in prošil, če se žihar oglašim naslednji Dan. Ker ni bil nihče proti, sem se oglašil, pri čem sem imel to smolo, da tistega, katerega sem izkal, nisem našel, ker je tik pred tem odšel nazaj na Servis. Ena uslužbenka je prinesla mimo taso, dva pa sta se odpravljala po Opravkih, katerih nikoli ne zmanjka. Pepi Solar l. r.

STEHTANO

Neka organizacija je poslala svojim članom za skupščino 2 kg 75 dkg razmnoženega gradija. Sreča pri tem je, da organizacija ne bo imela težav s sredstvi za zdravljenje — če bo slučajno kdo dobil kilo!

V DILEMI

— Ka: pravilš Pika. Bi storka potol in jih poučila, kako pridejo otroci na svet? —

— Kar pustiva jih v zmojti umreti... —

PO PREMISLEKU

»No, dragi Miha, tebi pa dobro odreže. Ze drugic v tem mesecu te vidim z novim radio aparatom pod roko.«

»Nič čudnega. Kupil sem novega, ker sem imel premalo denarja za popravilo »starega«.

V RAVNOVESJU

»Dandanes pa res več ne veš, kako bi s temi cenami prišel na kraj.« je tarna Cene.

»Kaj le hočeš — večeraj so zrasle cene mesa, zato pa so se pocenili železniški pragovi.«

NEKAJ DOMACIH

Vsak človek je kovač svoje sreče. Toda medtem ko eni dobro kujejo, drugi čisto s kladivom udarjajo pri kovanju po lastnih prstih.

—0—

Prijateljstvo je nalik čevlju. Če je pretesno, začne žuliti.

—0—

Poznam mnoge ljudi, ki se v življenju strogo drže prometnih pravil: hodijo po desni in preidejo na levo le, če je treba nekoga obiti.

POKLICNO O POKLICU

V dnech, ko so pri nas najbolj zanimivi in visoko leteči festivali popevkarskih popevk, je Pepe stopil k psihologu, da bi mu pomagal pri izbiri poklica.

Ko je psiholog v intervjuju slednjiš ugotovil, da Pepeta najbolj žuli vprašanje pismenosti, se je udaril po čelu in dejal:

»No, dragi Pepe, če niste s pismenostjo, v dobrem svaštvu, vam priporočam, da se posvetite pisanju tekstov za popevke...«

KULTURNA VEST:
SOLIST

Jaka se spreha za znanec, ki je prišel na obisk, po mestu in ko srečata nekega tovariša, se Jaka prikloni in kasneje pripomne:

»Vidiš, to pa je naš znani solist.«

»Kaj igra v orkestru?«

»Ne. Pač pa nam v podjetju vsak dan pa-met soli.«

OSTRI NASLOVI

Direktor se oglasi pri uredniku tovarniškega glasila. »No, tovariš Pispurus, z vašim izredno globokoumnim kritičnim hvaljenjem smo sedaj zadovoljni. Toda tudi mi moramo zadeti ton časa in zdi se mi, da bo treba pisati bolj ostre in kritične naslove v bodoče.«

NA KUPU VODOVODNIH
CEVI V OKOLICI CELJA

... »En trošt pa se zmerom imam«...

PREAMBULA
in ALINEA

Z našo strokovno terminologijo so križi in težave. Zlasti tedaj, kadar hoče biti za vsako ceno strokovna. V takem primeru je treba namreč lepe domače izraze zamenjati s strokovnimi, saj strokovnost brez strokovnih izrazov pač ne zveni strokovno.

Na konkreten primer, ki potrjuje tako pravilo, smo naleteli v nekem statutu. V njem so uvedli PREAMBULO za uvodni del in ALINEO

kakor z OSS. Kako sta pravzaprav ti dve ustanovi koordinirali svoje delo, nam ni bilo nikoli popolnoma jasno. Mislim, da je zaradi tega tudi med njima bilo dosti drobnih nesporazumov.

Glede sodelovanja z Jugoslavijo so bili Američani zelo nezadovoljni, ker niso imeli neposredne radijske zveze s svojimi oficirji v zavezniski vojaški misiji pri našem Vrhovnem štabu, pač pa so morali vse svoje depеше pošiljati preko britanske službe. Na vse načine so poskušali, da bi jo obšli, toda Angleži so trdovratno vztrajali, da morajo vse zavezniske depеше iz Jugoslavije in v Jugoslavijo preko zavezniske vojaške misije, ki so jo vodili oni. Dostikrat smo bili v zadregi, na katero od obeh ustanov naj se obrnemo. Toda že tedaj smo se pričeli učiti naše prve lekcije iz diplomacije, pa smo se obračali tja, ker smo se nadejali, da bomo v danem položaju lažje uspeli in tako izkoristili nasprotja, do katerih je prihajalo pri naših zaveznikih. V začetku je bilo lažje delati z OSS. Ti so pripadali štabu za Mediteran in so bili manj obremenjeni s »kairsko politiko«. Toda kmalu je tudi OSS pričel politizirati. Dobili je nove oficirje iz Kaira.

Po reorganizaciji zavezniskih ustanov, ki so z nami sodelovale v Italiji, so naše uradne zveze z OSS postale vse redkejšje in so bile v prvih mesecih 1944. leta skoraj popolnoma prekinjene.

PRVA SREČANJA Z ZAVEZNISKIM
TISKOM

Prihod prvih partizanov v Italijo je seveda izvalil pri zavezniskih vojnih dopisnikih razumljivi interes. Kljub zavezniski prepovedi, ki smo jo že omenili, so dopisniki radi prihajali v našo bazo,

PRVA
PARTIZANSKA
MISIJA

DR. SERGIJE MAKIEDO

20

Siva meglena jutra tonejo v pozabo. Ostre in hladne sapice bežno izginjajo, pozdravlja nas toplo pomladno jutro. Narava je oživila, vsak dan nas prijetno očara njena spreminjajoča se podoba. Nje več nismo utesnjeni med skromne stene stanovanjskih zgradb. Priroda, neizčrpni vir lepote nas vabi v svoj objem. Zal jo cenimo vse premlj. Največkrat se ozremo le bežno po njeni lepoti, po razcelemu grmu, po zelenih tratah in oddaljenih gozdovih. Vse preveč pozabljamo, da smo tako potrebni odnosa in sprostitve v naravi. Kje najdemo lepši in mirnejši kotiček kot v naših planinah in prelepih gozdovih. Skrivnostni mir, zrak prepoln ozona, vpliva tako pomirjujoče na naše vse bolj utrjene živce, ki so vse bolj zrahljani od modernega tempa življenja, nenehnega vrveža, ropota in trušča mestnih ulic. Predvsem tukaj si nabereimo novih sil, da lažje prebrodimo vsakodnevne težave in skrbi.

Poleg te največje in neprecenljive vrednosti nam nudi gozd obilo drugega bogastva. Kako pristrčno se bodo nasmehili naši malčki ob pogledu na rdečo, tako prijetno dišečo jagodo. Borovi gozdovi nam nudijo sladke okusne borovnice, iz njih lahko pripravimo tako zdrav borovničev sok. Prepričajmo otroke o njegovi vrednosti, prav radi se bodo odzvali skupnemu izletu v naravo. Vsekakor bodo imeli večjo korist od preživetih uric v naravi, kakor od predstave povprečnega filma. Vzbudimo jim zanimanje za naravo in njene lepote, sčasoma bodo razumeli njeno vsestransko vrednost in nevede bodo prodirali vse dalje v njene skrivnosti. Kaj kmalu jih bodo zamikali majhni debelušasti gozdni možički z eno samo nožico, naše ljubke in mikavne gobe. Spomnimo jih, da so premnoge izmed njih užitne, prav vse pa v okras gozdu, kakor pisano cvetje travnikov.

VGOZD PO RAZVEDRILO-ZDRAVJE-BOGASTVO

Cemu nam vse služijo gobe, ki jih kar mrgoli po naših gozdovih? Prav koristno jih uporabimo za našo prehrano, so pa tudi cenen in iskan izvozni artikel. Odgovarjajo vrednosti vsake dobre zelenjave, po načinu priprave pa jo zdaleč prekašajo. Vsebujejo sicer veliko vode, a imajo precej beljakovin, ogljikovih hidratov, rudinskih soli, pa tudi nekaj vitaminov. Njihova pomembna vrednost leži predvsem v posebnem okusu, s katerim lahko znatno zboljšamo jedi. Ker sloni naša prehrana predvsem na žitaricah, fižolu in krompirju, bi lahko ravno gobe poživile pestrost naših jedilnih listov. Pripravimo jih lahko na nešteto načinov; gobe predjed, pečene, cvrte, v juhi, solati, na žaru,

raščju, gobovi namazi ipd. Vse trde vrste gob lahko sušimo, vlagamo v kis, sol, soparo itd. Po naših gozdovih jih toliko zgnije in propada, ko bi se dalo vendar tako smotno izkoristiti gobje bogastvo.

Na željo gobarjev iz Celja smo osnovali gobarsko organizacijo po zgledu ljubljanske, ki deluje že nekaj let. Zakaj je pravzaprav potrebno organizirati delo? Predvsem zato, da bi spoznali čim več vrst užitnih gob. Izkoristil bi se tako bolje ta naravni zaklad, z boljšim poznavanjem gob pa bi se skrcile tudi zastrupitve na minimum. Sekcija vas bo v okviru svojih možnosti skušala seznaniti z vsemi podrobnosti tega gozdnega sadeža. Prirejala bo skupne izlete v naravo,

bodo pa tudi redni sestanki, kamor bodo prinašali gobarji znane in neznane vrste gob, ki jih bodo pregledali in skušali determinirati. Vabimo vas k čimvečjemu sodelovanju. Zal nam manjka še strokovnega osebja, prepričani pa smo, da so tudi med Celjani in okoličani dobri amaterji — strokovnjaki in želimo si iskreno, da bi se vključili v naše vrste. Prav gotovo jim bodo hvaležni premnogi ljubitelji gob za požrtvovalno in nesebično pomoč. Želimo ustanoviti krožke mladih gobarjev na solah. Sano, da bi jih videli, kako živahno so se jim svetile očke in s kolikim zanimanjem so jih motrili na razstavi v Ljubljani. Prihodnji 28. uri v sindikalni dvorani železniške postaje I. nadstroje.

Tudi zadrage bi morale skrbeti za večji odkup in propagando gob. Pri nas je v tem pogledu storjenega še tako malo. V zapadnih evropskih deželah je gobarstvo mnogo bolj razvito. Organizirana so številna združenja gobarjev, tudi knjig je izšlo dovolj, mi pa smo na tem področju dokaj revni. Dolej imamo Slovenci le skromno knjižico Ante Bega »Naše gobe«, ki pa je pošla. V veliko pomoč nam bo nova knjiga, ki jo pripravlja Založba Mladinska knjiga skupaj z zavodom za napredek gospodinjstva v Ljubljani. Jugoslavija premore samo enega poklicnega mikologa, vsi drugi boljše poznavalci gob so v tej stroki amaterji. Potrebno bi bilo, da bi se vsaj tu in tam kak visokoznanec botanik posvetil mikologiji. Z izvozom gob se sicer že ukvarjamo 70 let, imamo že nekaj umetnih gojilnic šampionov, zaostali smo predvsem na poljudno izobraževalnem in znanstvenem področju. Zeleli bi vzbuditi pri naši ljudski oblasti čimveč zanimanja in podpore za to gospodarsko vejo, saj bi se nam vsem bogato obrestovalo.

Bertosi Mara

Tradicija udarniškega dela se širi po vsej dolini

Te dni so razpravljali v vseh krajevnih odborih Socialistične zveze v velenjski občini o formiranju krajevnih skupnosti ter o prostovoljnih akcijah, s katerimi bodo vsaj del lastnih problemov rešili. Večina odborov si je zadala obsežne naloge.

Tako v Plešivcu gradijo cesto čez Strmec, kar je pogoj za kasnejšo prenove osnovne šole. Tudi občani v Topolšici obnavljajo cesto na Lom. V Belih vodah pa so se odločili, da bodo gorsko cesto toliko razširili, da bo vsaj prihajajo leto na njej možen avtobusni prevoz.

V Šmartnem ob Paki in Gorenju pa je letos poleg ureditve protipraš-

ne ceste na vrsti predvsem olepševalni program. Tako bodo olepšali okolico hiš, uredili kanalizacijo, dokončali vodovod, popravili fasade hiš in drugo. Tako obširen program so si zadali predvsem zato, ker bo osrednja proslava občinskega praznika v Šmartnem ob Paki.

V Šentilju bodo gradili vodovod, prav tako pa bo tudi v Velenju letošnja akcija predvsem vodovod. Zajetje za preskrbo Šaleške doline z vodo je v Paki pri Velenju in vsa zemeljska dela glavnega voda bodo opravili z udarniškim delom. V Šoštanju pa bodo usmerili svoje sile ureditvi okolice novega bazena, ki se približuje finalnim delom. Zaenkrat pravijo, da bo otvoritev 15. julija, torej sredi sezone, tako da bodo Šoštanjani vendarle po dolgem času prišli na svoj račun, saj doslej kljub reki Paki niso že vrsto let imeli priložnosti za kopanje.

ODGOVOR NA ČLANEK PILSTANJSKI VODNJAK

Kot uslužbenec občinske skupščine Šmarje pri Jelšah odgovorjam na članek tov. M. S., ki je bil objavljen v vašem tedniku. Odgovoriti se mi zdi potrebno zato, ker pisec bržda ni seznanjen s problematiko pilštanskega vodnjaka. Cisterna je bila namreč dostikrat generalno očiščena in popravljena, poleg tega je nekdanja občina Kozje pred desetimi leti kupila novo črpalko, ki pa je v zimskih mesecih eksplodirala in to zaradi malomarnosti tamkajšnjih koristnikov vode. Pred nekaj leti, je okrajna sanitarna inšpekcija Celje-priskrbela novo brezplačno črpalko, ki je tudi eksplodirala — zaradi malomarnosti koristnikov in petčlanskega odbora, odgovornega za pilštanski vodnjak.

Ce bi se pisec omenjenega članka želel seznaniti s podrobnostmi, se lahko oglasi pri nas.

Leskovšek Jakob

KLEPETULJE PROMETNA OVIRA

Pri vhodu iz Miklošičeve v Stanetovo ulico je bilo polje za prehod pešcev, kjer so leli po predpisih zasidleni. Te pravice sta se postužili dve klepetulji. Ustavili sta se sredi belega polja in diskutirali o neki prometni nesreči, ki jo je baje zakrivil sofer, ki je neki ženi povzročil kajenje okos.

Med tem je pripeljal osební avto, ki je hotel v Miklošičevo ulico. Na hitro je zavril, da so zavore zasikrpile. Za njim se je ustavila cela vrsta drugih vozil, ki je bila dolga približno 100 m, na koncu pa je stal velik tovornjak, in s tem je bila praktično Stanetova ulica zaprta. Potrepljiv sofer »fiča« je končno dal signal, da ste se ženski končno vendarle umaknili. Ena je tekla na eno, druga na drugo stran ulice in zopet obratno.

Franc Arnič

DOSEDANJA VSEBINA: Kaznjenca Milan in Brkač sta pobegnili in iščeta zvezo z ljudmi, ki bi jima pomagali. Dekle Marica je bila prva na katero sta naletela. Medtem je oficir UDV poročnik Tomaž dobil nalogo, da ubežnika zasleduje in aretirata. Major Stane mu razloži, da je Milan že bil kaznovan zaradi protiljudskega delovanja, Brkač pa da je nevaren kriminallec, ki je ubil svojo ljubico, da bi se je znebil.

Minilo je nekaj dni. Milan in Brkač sta se skrivala v votlini blizu razvaline gradu. Čez dan sta spala, zvečer pa sta se kot senci kradla k hiši, kjer so ju podpirali.

Nekoga večera pred prvím čajem je bil Brkač na poti, Milan pa je v gozdu čakal in kadil. Cigareto je skrival med dlanimi in prisluskoval. Zdelo se mu je, da sliši korake, zato je zažvižgal dogovorjen znak.

— Jaz sem, Marica. Si ti Milan?

Dekle je prišlo do njega. Ker je stal na grvini in je bila že skoraj noč, se ji je zdel velik. Skoraj jo je postalo strah... Izmotala je iz cunj br-zostrelko in mu jo dala.

— Si jo dobila. Kaj so rekli?

— Vprašali so me, če veš za njihovega sina. Vojaški so ga iskali doma, zato starši mislijo, da je pobegnil...

Milan se je razveselil. Marko, da je pobegnil? To bi bilo nekaj. Koliko boljši pajdaš bi bil kot je Brkač. Potem je dejal:

— Nič ne vem za Marka. Ker ima zveze v Italiji, bo najbrž šel tja.

— In kaj boš ti storil?

— Ne vem. Najbrž bom šel čez mejo. Saj ne bo dolgo takole. Američani se bodo udarili z Rusi, potem bomo prišli mi nazaj. — Je Milan pre- pričeval dekle. Potem je sedel in potegnil Marico za seboj,

JANEZ DROZG — REŽISER PRI RTV LJUBLJANA

V CELJU BOM VEDNO RAD DELAL

— Razgovor za Celjski tednik? je prijazno vprašal Janez Drozg, ko sem ga po treh neuspešnih poskusih končno našla.

— No kaj vas zanima, je vprašal, ko je končal svoje delo.

— Vse. Kaj delate, kaj ste naredili, kakšni so vaši načrti. Najprej mi pa povejte, če še večkrat zaidete v Celje.

— Vsako soboto, saj imam tam stanovanje in družino.

— Torej ste še zmeraj pravi Celjčan. V SLG v Celju ste v prejšnji sezoni kot gost zrežirali Plesočega oslička in Hura soncu in dežju, ki ju je prenašala tudi ljubljanska televizija. Mi lahko poveste kaj o teh predstavah?

— Ste ju gledali? Kaj sodite o niju?

— Torej bom tudi jaz presojo prepuštila bralcem. Kako ste se pa odločili za poklic režiserja?

— Začel sem kot igralec, saj tako se navadno začne. V celjskem ljudskem gledališču sem pred sedemnajstimi leti odigral prvo otroško vlogo, kasneje pa tudi nekaj resnejših, zahtevnejših. Leta 1952 sem se vpisal na slavistiko, po dveh letih študija na filozofski fakulteti sem imel pogoje za vpis na AIU, kjer sem študiral na oddelku za režijo. Leta 1958 sem za diplomsko predstavo pripravil Elektro v črnini. Za režijo tega dela sem dobil Prešernovo nagrado. Iste leta oktobra sem nastopil službo na televiziji, kjer sem še danes. Začel sem s kmetijskimi oddajami, potem sem pa realiziral oddaje vseh mogočih zvrsti. Prva samostojna večja režija je bila TV drama Anne Bonacci Kavarna iluzij. Medtem sem odslužil vojaščino, zdaj pa v glavnem delam v mladinski redakciji TV oddaj.

— Kako je delati z mladimi ljudmi?

— Prav tako kot s starejšimi. Potrebno je veliko potrpežljivosti in volje do dela. Predvsem sprva, dokler se ne uvedejo.

— Vi ste eden od realizatorjev zelo priljubljenega Pionirskega TV studia. Predvsem naše mlajše bralce bo zanimalo kaj o delu za to oddajo.

— Zelo veliko dela imamo na terenu. Prav gotovo se še spomnite reportaž o delu pionirjev s celjskega območja. Med njimi je bilo nekaj zelo uspešnih, predvsem tista s hudinjske osemletke, pa o mladih kiparjih iz Rogaške Slatine, o pionirjih iz Podčetrčka. Vse te reportaže so režirane in v to je vložena veliko dela in časa.

Ko je šla Bojka v Gano, smo morali izbrati novi napovedovalski par. To je bilo presneto naporno delo. Od 500 prijavljencev smo v nekaj urah izbrali Tatjano in Marjano. Tisti dan so otroci med čakanjem razbili nekaj šip, prerivali so se, tako da nas je veljalo nekaj truda, da smo jih pomirili. Veseli me, da je oddaja priljubljena in da jo tudi kritika dobro sprejema.

— Lahko naštejete nekaj oddaj, ki ste jih v zadnjem času pripravili za televizijo?

— Ob novem letu Novoletni vrtljak, ob prvem maju čestitke rudarjem, iz Mladinskega gledališča smo prenašali Klovna in njegov cirkus, pred kratkim ste pa lahko na malem ekranu gledali Irkutsko zgodbo, ki so jo naštudirali amaterji iz Trbovelj.

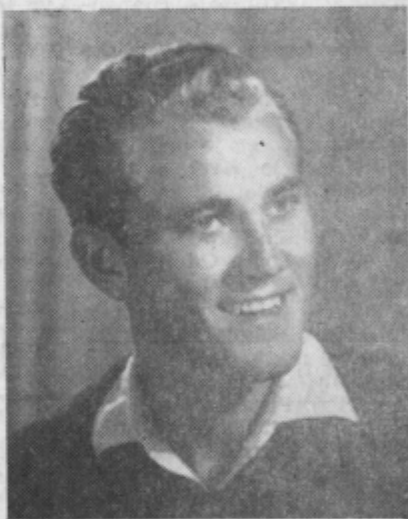
— Lahko poveste kaj o svojih prihodnjih oddajah?

— Prvega junija bo šolska TV oddaja z naslovom Predstava za vas. Za enega prihodnjih Pionirskih TV studijev bomo v Celju posneli tekmovanje mladih gočartistov iz vse Slovenije. O drugih načrtih pa zdaj še ne bi govoril.

— Tovariš Drozg, med svojim delom ste gotovo doživeli kaj posebno prijetnega, zanimivega. Se lahko zdajle spomnite česa?

— Zal nobenega takšnega dogodka se ne spomnim. Veste, če človek dela, je že samo delo prijetno in zanimivo. Vendar je na televiziji delovni tempo tako hiter, da skoraj ni časa za šalo, posebej še, če človek ni rojen šalivec. In jaz nisem.

— V uredništvu so mi naročili, naj postavim vsem znanim Celjanom, katerih delovno področje je izven Celja, tole vprašanje: Bi sodelovali na prireditvi, ki bi jo pripravili umetniki za celjsko občinstvo? Vi konkretno kot režiser.

Janez Drozg

— Se zavedate, kako težavno bi bilo pripraviti takšno prireditev? Organizator bi nujno moral biti nekdo, ki stalno živi v Celju. Seveda bom pa rad sodeloval in vesel bom, če bo prišlo do realizacije.

— Se zadnje vprašanje. Bi še režirali v celjskem gledališču?

— To je moja velika želja. Upam, da me bodo še kdaj povabili.

M. Smeh

3

.... ob dvajseti obletnici organov varnostne službe...

stop... NAČRTI "KOMANDANTA"

JURJA - PREKRIŽANI ... stop

...po resničnih dogodkih...

stop ...v letu 1946... stop

priredil in zapisal J.K.

Ko je Marica videla, da je Milan jezen na Marto, se je razveselila. Hote je zamolčala, da zdaj Marta hodi z upravnikom v kino.

Nekaj časa sta Milan in Marica še govorila, potem pa je dekle odšlo z naročilom, da se zgleda na Milanovem domu.

Ko je potrkalo je gospa Hilda zasukala gumb, da je po sobi zadonela partizanska koračnica, kar sredi takta.

— Ah, vi ste, gospa. Kar sedite. —

Ženska je sedla in se v zadregi ogledovala po sobi, kakor da jo zanimajo vse tiste reči in slike. Nazadnje ji je pogled obvisel na sliki moža v beli srajci in kratkih hlačah iz katerih so molele dolge v bele nogavice obute noge.

— To je moj mož. Še danes me ježi, da nisem šla z njim. Hotela sem vse tole odpeljati s seboj, pa so hostanji prehitro zasedli mesto. Njemu je tam zgoraj dobro, jaz pa... —

— Slišala sem, je previdno začela ženska, da veste kako se pride tja čez. Sami niste nikoli poskusili? —

— Jaz. Ne. Da bi onim vse to pustila? Polovico so tako že zasegli. Meni ne gori pod nogami. Dolgo pa tile hlapci in dekle tako ne bodo na oblasti...

Ženska je srebrnila kavo, ki ji jo je skuhala gospa Hilda in povzela:

— Saj veste zakaj sem prišla, gospa Hilda. Moj Milan...

— Vem, vem. Uredila bom, Imam sorodnike na meji. Brez stroškov seveda ne bo šlo... Kako čudno. Lani sem se vašega fanta še bala. Kdo bi si mislil, da ni njihov... No pa pustiva to. Pot do meje je najbolj tvegana. Imeti mora veljavno osebno izkaznico...

(Se nadaljuje)

ŠKOFJELOŠKI MUZEJ NA PROSTEM

Ideja o muzeju na prostem je stara skoraj dve stoletji. Na tem področju prednjačijo skandinavski narodi. Skansen — muzej na prostem v bližini Stockholma — je postal kar sinonim za vse tovrstne objekte. Poglavitno vodilo takega muzeja je, da prinesejo originalne objekte v novo okolje, ki pa naj bo čim bolj podobno prvotnemu. Po tem vzoru so uredili mu-

zej na prostem tudi na starem gradu v Skofji Loki.

V grajski vrt so prenesli Skoparjevo hišo iz Pušala pri Skofji Loki. To je domačija, kakršnih je še veliko v okolici, ki pa v stoletjih ni doživela velikih sprememb. Čeprav ji je vsako obdobje vtisnilo svoj pečat so razpored, dimenzije in oblika njenih prostorov ostali enaki kot v 16. stoletju. Detajli, kot je

lesen profiliran strop, majhna okenca, značilna peč, bohkov tot, poznogotski portal, zatrepne line in kasnejši prizidki (hlev in pod) pa pričajo o skoraj neopaznem razvoju ljudske kulture.

Okrog Skoparjeve hiše, ki tvori jedro, se v muzeju na prostem razvija še skupek gospodarskih in pomožnih objektov. Tako stojijo tu: tipičen kozolec, čebelnjak, mlin,

senik, oglarska kopa, sušilnica (pajštva), vodnjak na kolo in listnjak.

Skoparjeva hiša je bila do zadnjega »aktivna« kot stanovanje, v okviru muzeja pa »službo« polnovredno nadaljuje. Ob hiši je tudi tipičen vrtniček »garteljc« in na oknih so lončki z nageljni.

Ob ogledu tega značilnega muzeja, ki je ena od turističnih privlačnosti Skofje Loke, se nam je nehote vsilila primerjava s Celjem. Tudi tu je v okolici še precej tipičnih domačij, ki kažejo razvoj ljudske kulture na našem etnografskem področju. Tudi v Celju bi lahko ustanovili takšen muzej na prostem, seveda, dokler je še čas.

L. S.

Uboj mladega znanstvenika

Ameriška kronika atentatov in ubojev je zabeležila kdove kateri zaporedni »zanimiv« primer: v newyorškem centralnem parku so našli truplo mladega znanstvenika Charlesa Gallagherja, profesorja columbijske univerze.

Na dan uboja je bil Gallagher v laboratoriju v Long Islandu; zvečer je prišel domov, kjer je živel s svojo družino, potem pa se je po stari navadi zapeljal do parka v središču New Yorka, da bi se sprehodil. Od tu se ni več vrnil.

Policija je ugotovila, da je bil ubit s pištolo kalibra 25, kakršne nosijo žene v svojih torbicah (seveda predvsem v Ameriki). Prva krogla je zadela srce, druga pa pljuča. Policija je temeljito preiskala okolico, vendar ni našla nobenih sledov ne o orožju ne o kroglah. Zato domneva, da je bil profesor ubit na ne-

kem drugem mestu in od tam truplo preneseno v park. Primer je toliko bolj zapleten, ker je naposled »uspešno« najti v bližini trupla povsem nove ženske čevlje, ki verjetno z ubojem nimajo nič skupnega, a bi bila preiskava morda enostavnejša, če bi bili čevlji stari, ker bi lahko sklepali, da jih je pač kakšna ženska odvrgla in obula nove.

Ko so v časopisih objavili fotografijo mladega znanstvenika, so policaji, ki opravljajo službo v parku, prepoznali človeka, ki se je pozno ponoči sprehajal po najbolj nevarnih mestih. Spomnili so se, da so ga več-

krat opozarjali, naj bo previden. Policija zdaj temeljito raziskuje privatno življenje profesorja, ker bi rada ugotovila, če ni bil morda vpleten v kakšno špijonažo.

MEDITACIJE

S cenami je pač križ. Vsi smo prepričani, da delamo za druge — jasno nam pa ni, kdo dela za cene.

PREVENTIVNI UKREPI

Britanski proizvajalci poltovornih avtomobilov, namenjenih prevozu denarja, zla-

ta in drugih dragocenosti, priporočajo novo televizijsko kamero, ki bi bila nameščena poleg šoferja, tako da bi ta lahko zasledoval neposredno okolico, kjer bi vozil: vnaprej bi lahko videl sumljive pojave na ulici. Kamere so nameščene ob bokih vozila. Ker je bilo v Londonu v zadnjem času veliko gansterskih napadov na voznike denarja in zlata, vlada za nove televizijske naprave veliko zanimanje.

OČKA JE REŠIL VELIK PROBLEM

Na Češkem so navdušeni planinci, saj imajo svoje gore, recimo Tatire. Marsikdo v fantovskih letih dirja po gorah in pleza, ko pa pride družina, je s konjičkom marsikdaj konec. Očka na našem posnetku se zavoljo izgube samskega stanu ni dal ugnati v kozji rog. Izdelal si je nahrbtnik za prenašanje nadobudnega naslednika, ki bo tako že zelo zgodaj postal planinec na očetovih nogah.

KARLO DOBOVIŠEK:

UMIRAJOČI DOMOVI

(Nadaljevanje in konec)

Stari pa sam tudi ni več dolgo vzdržal. Kaj kmalu so tudi njega pospremili doli k cerkvi, kjer so mu skopali jamo poleg starkeinega groba, češ: »Morda jima bo tako lepše.« Pogrebci so se razšli. Otroci so se vrnili v dolino, kjer so si bili našli ter uredili vsak svoj novi dom. Ko so odnesli starega, se je prazna hiška zdela, kot žalujoča bolna starica, ki v svoji osamljenosti in betežnosti komaj čaka smrti. S svojimi praznimi okni je zrla proti dolini. Kot bi slutila, da je preživela poslednjega svojih trpinov, se je tudi ona kmalu poslovila.

Zganil sem se in usmeril korak dalje proti rebri, tja proti sosednji domačiji. Tudi to poslopje je kazalo bolj žalosten videz. Omet je bil odpadel s sten, da se je videlo golo kamenje. Na hiši pa so iz slamnate strehe zijala rebra. Videti je bilo, kot da pri hiši ni nikogar doma. Toda na lajež majcenega psička, ki je bil privezan pred hišo, je na prag prišla stara ženica. Na moj pozdrav je odgovorila z nekakšnim piskanju podobnim glasom. Takoj sem opazil, da ima starica golšo, — to pogosto bolezen hribovskih ljudi. Ko je opazila moj pogled, je dejala:

»Ja, ja. Ta mladi ne bodo imeli golše. Ta pride od težkih košev. Mladi pa koša ne marajo. Niti živeti ne marajo tu zgoraj. Vsi so šli. Vsi so odšli tja doli. Tudi vi ste bili nekoč tu zgoraj pa ste odšli!« je skoro jezno zasikala proti meni, z roko pa jezno zamahnila proti dolini, kjer je zavito v oblak si vega tovarniškega dima ležalo mesto. Se enkrat me je pogledala, kot da se hoče povsem prepričati, če sem pravi, potem pa se je počasi zasukala ter brez besede odšla nazaj v hišo.

Stal sem tu sam in počutil sem se, kot da sem storil nekaj hudega. Se tisto majčkeno pesce se mi je zdelo, da me gleda nekam postrani. Starica je bila namreč v meni spoznala nekdanjega hribovca, ki je bil že pred več desetletji izginil s teh reber in mi, kakor sem spoznal, tega ni in nikoli ne bo oprostil.

Obrnil sem se in počasi spustil proti dolini. Bil sem potr pot po vsem tem, kar sem ta dan doživel. Misliti sem moral na te stare ljudi po kočah na teh skopih odročnih bregovih, ki so mnogi od njih še v nedavni preteklosti stavili vse, mnogokrat še golo življenje. Daneš pa prav ti ljudje brez sredstev, včasih malodane bedno životarijo. Mislil sem na mlade ljudi, ki so se bili rodili po kočah na teh širokih sončnih rebrih v čistem svežem zraku. Sedaj pa se stiskajo v ozkih stanovanjih v koloniji, tam doli poleg tovarne, kjer plin in saje skozi zaprto okno silita spečemu v pljuča.

Pa vendar vsi odhajajo v dolino, v tovarno, v kolonijo in le redko kdo se kdaj še vrne. Pridejo, kadar od starih kdo ugasne. Takrat se zberejo vsi. Če koga manjka, pomeni, da se mu je nekaj hudega pripetilo. Pravijo, da hribovca lahko samo smrt ustavi.

Nemi stojijo ob mrtvaškem odru ter drug za drugim z rožmarinovo vejico kropijo pokojnikovo truplo. Točno ob uri ga položijo v krsto in skromen sprevod, kot je bilo skromno pokojnikovo življenje, krene v dolino k cerkvi, kjer mu stari zvon zaklenka v poslednji pozdrav. Ko ga zagrnejo, stopijo pogrebci po starem običaju še v bližnjo gostilno na »Sentjanževca, da bi rajša srečna b'la... naj v miru počiva nemirna hribovska duša.« Potem se razidejo.

Se bodo prišli. Se se bodo zbrali. Ko bodo pospravili poslednjega, bo hiša ostala prazna.

In neke temne zimske noči, ko bo zapadel visok, težak južni sneg...?

DOMISELNA BARBARA

Barbara Streisand je igralka velikega formata na zabavni sceni New Yorkskega Broadwaya, ki igra, poje in pleše. Ker se filma izogiba je bržčas ne bomo dobili v goste k nam. Sicer pa prikupne igralko ne predstavljamo zato.

Barbara je duhovita tudi v privatnem življenju. Kamor gre jo oblegajo občudovalci, kar pa za vsako poročeno ženo, ali bolje za moža ni najbolj prijetna stvar. Barbara je takole »ilustrirala« svoj sistem na enem izmed kopališč. Če vidi, da ji občudovalci le preveč mahajo, mežikajo in nagnigujejo, potem stori kot dobra soproga edino kar more — svojemu soprogu enostavno zakrije oči. Domiselno, kaj? Vendar tak sistem terja svojevrstnega partnerja, ki to pusti. Zavoljo tega tega sistema ne priporočamo, ker je bržčas le — reklama.

V BRAZILIJIPREPOVEDANO

Po znanem udaru v Braziliji je prišlo v državi do nekaterih sprememb, ki se kažejo tudi takole: V Sao Paulu so zaprli neko gledališče, kjer so uprizarjali Malomeščane Maksima Gorkega, radijska postaja v Rio de Janeiru pa je morala odstraniti s svojega glasbenega repertoarja skladbe Stravinskega in Rimskega Korsakova!

OBRACUN

ZARADI ČASTI

Drosl je mesto v Kalabriji, ki ima kakih tisoč prebivalcev; mesto mafije in krvnega maščevanja, podobno Siciliji. Tu živi 22-članska družina Sillitana, ki jo že dve leti straži poseben odred karabinjerjev. Ni znano, kako dolgo bo ta straža še trajala in koliko milijonov lir bo še stala državo, kajti enega samega človeka, ki streže po življenju članov te družine, ni mogoče ujeti.

Domenico Maisano, kakor se ta človek piše, si je namreč poiskal zavetje na planini Aspromonte, tam, kjer je nekoč kraljeval zloglasni Mussolini, kasneje pa še cela vrsta velikih banditov.

Zgodba se je pričela 1960. leta, ko je Antonio Sillitano »vrgel« oko na svojo svakinjo Roso. Zazdelo se ji

je, da je oskrnjena njena čast in hitro je pisala svojemu sedemnajstletnemu bratu Martinu na Korziko, da bi jo maščeval. Ta je poklical na pomoč sorodnika Domenica Maisana in oba sta povabila Antonia na »sestaneke« s pištolami. Martin je pri tem dobil sedem krogel in ostal za vse življenje paraliziran, Domenico je ranil Antonia, sam pa ostal »cel«. Odtlej si je poiskal svoj drugi dom na planini Aspromonte, kjer čaka, da se bo Antonio, ki je bil zaradi dvoboja kaznovan na pet let zapora, vrnil, medtem pa seveda »obračunava« z ostalimi člani družine Sillitana.

Tako je Domenico neke noči 1962. leta prišel s planine naravnost v hišo Antonija ter ubil dve njegovi sestri — 21-letno Marijo in 27-letno Natalino, ranil njuno malo nečakinjo in izginil. Lani je ubil še dva člana družine, tretjega ranil; dva sinova sta zbežala v Francijo, preostale člane družine pa je policija namestila v dve hiši na koncu vasi. Tu so potem uredili pravo trdnjavo, v kateri deset do zob oboroženih karabinjerjev nenehno straži, kajti morilec se lahko pojavi vsak trenutek. Na streho hiše so namestili močan žaromet in izvidnico; tu je tudi radijska postaja. Policijska patrulja se z jeepom vozi okrog »taborišča«; moški družinski člani odhajajo na delo oboroženi, otroci odhajajo v šolo in se vračajo iz nje v spremstvu karabinjerjev, kadar pa se igrajo, so tudi zaščiteni.

V Italiji ni družine, ki bi državo toliko stala. Razpisali so nagrado 3 milijone lir za tistega, ki bi odkril ali pomagal ujeti bandita. Mnogi vedo zanj, saj ga tako ali drugače podpirajo, vendar nihče ne tvega. Pred leti so preselili podobno ogroženo družino Carlino celo v Kanado. Ker družina Sillitana ni mogoče preseliti v kako drugo mesto, saj po vsej priliki ne bi bila varna, bodo morali v tem primeru po mnenju javnosti ukrepati podobno: treba bo žrtvovati še nekaj milijonov lir za pot preko ocenana.

Zares edinstveno!

SIMBOL POMLADI

